

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-36-04

Druk nr 2638
Warszawa, 5 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o nadmiernych zapasach produktów rolnych wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

USTAWA

z dnia

o nadmiernych zapasach produktów rolnych

Art. 1. Ustawa reguluje zasady i tryb:

- 1) ustalania wielkości nadmiernych zapasów:
 - a) produktów rolnych określonych w przepisach Unii Europejskiej¹⁾, zwanych dalej „produktami rolnymi”,
 - b) cukru, izoglukozy, fruktozy oraz cukru lub jego ekwiwalentu zawartego w produktach przetworzonych, będących rezultatem przetworzenia produktów rolnych, określonych w przepisach Unii Europejskiej²⁾, zwanych dalej „produktami cukrowymi”;
- 2) ustalania i wnoszenia opłat od nadmiernych zapasów produktów rolnych oraz za niewyeliminowanie z obszaru celnego Unii Europejskiej nadmiernych zapasów produktów cukrowych.

Art. 2. Przez zapasy:

- 1) produktów rolnych – rozumie się każdą ilość tych produktów;
- 2) produktów cukrowych – rozumie się każdą ilość cukru, izoglukozy, fruktozy oraz cukru lub jego ekwiwalentu zawartego w produktach przetworzonych:
 - a) nabytych,
 - b) wytworzonych lub przetworzonych – przeznaczonych do sprzedaży.

Art. 3. 1. Właściciele lub samoistni posiadacze zapasów produktów rolnych składają, w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r., do dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego, zwanej dalej „Agencją”, właściwego ze względu na ich siedzibę albo miejsce zamieszkania, pisemne informacje dotyczące:

- 1) stanu zapasów poszczególnych produktów rolnych na dzień 1 maja 2001 r., 2002 r., 2003 r. i 2004 r., jeżeli stan zapasów tych produktów w dniu 1 maja 2004 r. przewyższał wielkości określone w załączniku do ustawy;
- 2) wielkości importu i eksportu produktów rolnych w ujęciu miesięcznym w okresie od dnia 1 maja 2003 r. do dnia 1 maja 2004 r.;
- 3) okoliczności powstania zapasów produktów rolnych, a w szczególności, czy zapasy są wynikiem:
 - a) wzrostu produkcji w stopniu co najmniej równym wzrostowi zapasów lub
 - b) wzrostu zdolności produkcyjnej na skutek podjętych inwestycji, lub
 - c) zmian własnościowych, lub
 - d) zmian struktury towarowej produkcji, jeżeli zmiany te nastąpiły przed dniem 1 stycznia 2004 r.

2. Przedsiębiorcy, którzy prowadzą działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa lub obrotu produktami cukrowymi, składają, w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r., do dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na ich siedzibę albo miejsce zamieszkania, pisemne informacje dotyczące:

- 1) stanu zapasów produktów cukrowych na dzień 1 maja 2000, r. 2001 r., 2002 r., 2003 r. i 2004 r., jeżeli na dzień 1 maja 2004 r. stan zapasów każdego z tych produktów przewyższał 5 ton, z tym że w przypadku produktów przetworzonych informacja dotyczy ilości cukru lub jego ekwiwalentu zawartego w tych produktach;
- 2) okoliczności powstania zapasów, w szczególności z uwzględnieniem zmian własnościowych i wielkości limitów A i B cukru oraz wielkości limitów A i B izoglukozy;
- 3) danych w zakresie:
 - a) rocznej wielkości produkcji lub przetwórstwa produktów cukrowych w okresie od dnia 1 maja danego roku do dnia 30 kwietnia

następnego roku w latach 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004 – w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji lub przetwórstwa produktów cukrowych, z tym że odnośnie produktów przetworzonych informacja dotyczy ilości cukru lub jego ekwiwalentu zawartego w tych produktach,

- b) wielkości rocznego obrotu produktami cukrowymi w okresie od dnia 1 maja danego roku do dnia 30 kwietnia następnego roku w latach 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004, w tym miesięczne dane dotyczące dokonanego eksportu i importu, z podziałem na państwa będące członkami Unii Europejskiej w dniu 30 kwietnia 2004 r., na państwa przystępujące do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. i na pozostałe państwa.

3. Przedsiębiorcy, którzy nie prowadzili działalności w zakresie produkcji, przetwórstwa lub obrotu produktami cukrowymi w całym okresie objętym obowiązkiem składania informacji, składają wyłącznie informacje dotyczące okresu prowadzonej działalności gospodarczej, z tym że przedsiębiorcy, którzy rozpoczęli działalność po dniu 1 maja 2003 r., składają informacje na pierwszy dzień każdego miesiąca lub na dzień poprzedni.

4. Przedsiębiorcy, którzy rozpoczęli działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa lub obrotu produktami cukrowymi po dniu 1 stycznia 2004 r., składają informacje niezależnie od wielkości posiadanych zapasów tych produktów na dzień 1 maja 2004 r.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do właścicieli lub samoistnych posiadaczy produktów rolnych.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie zapewnienie dokonania prawidłowej oceny stanu zapasów produktów rolnych i cukrowych.

Art. 4. 1. Dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji, w terminie do dnia 31 lipca 2004 r., przekażą wojewódzkim inspektorom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanej dalej „Inspekcją”, właściwym ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, dane uzyskane ze złożonych informacji w zakresie określonym w art. 3.

2. Prezes Agencji, w terminie do dnia 31 sierpnia 2004 r., przekaże ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych zbiorcze dane uzyskane ze złożonych informacji, o których mowa w art. 3.

Art. 5. 1. Posiadanie przez podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1, nadmiernych zapasów produktów rolnych w dniu 1 maja 2004 r. podlega opłacie.

2. Za nadmierny zapas produktów rolnych uznaje się zapas tych produktów, który na dzień 1 maja 2004 r., z zastrzeżeniem ust. 3, przekracza o 10% średni stan zapasów na dzień 1 maja 2001 r., 2002 r. i 2003 r., chyba że przekroczenie to jest wynikiem okoliczności powstania zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3.

3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1, posiadał zapasy produktów rolnych:

- 1) w okresie od dnia 1 maja 2001 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r. – wówczas za nadmierny zapas produktów rolnych u danego podmiotu uznaje się zapas tych produktów, który na dzień 1 maja 2004 r. przekracza o 10% średni stan zapasów na dzień 1 maja w 2002 r. i 2003 r.;
- 2) w okresie od dnia 1 maja 2002 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r. – wówczas za nadmierny zapas produktów rolnych u danego podmiotu uznaje się zapas tych produktów, który na dzień 1 maja 2004 r. przekracza o 10% stan zapasów na dzień 1 maja 2003 r.;
- 3) w okresie od dnia 1 maja 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r. – wówczas za nadmierny zapas produktów rolnych u danego podmiotu uznaje się zapas tych produktów, który na dzień 1 maja 2004 r. przekracza o 10% średni stan zapasów na pierwszy dzień każdego miesiąca lub na dzień poprzedni;
- 4) po dniu 1 kwietnia 2004 r. – wówczas za nadmierny zapas produktów rolnych u danego podmiotu uznaje się każdy zapas tych produktów.

Art. 6. 1. Wysokość opłaty za posiadanie nadmiernych zapasów określonych produktów rolnych na dzień 1 maja 2004 r. stanowi iloczyn ilości tych zapasów i stawki jednostkowej za dany produkt.

2. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję administracyjną w sprawie ustalenia wielkości nadmiernych zapasów produktów rolnych oraz wysokości opłaty od tych zapasów dla poszczególnych podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia przez podmiot informacji, i przekazuje kopię decyzji naczelnikowi urzędu skarbowego, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu.

3. Prezes Agencji przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych wykaz podmiotów, w stosunku do których zostały ustalone wielkości nadmiernych zapasów produktów rolnych.

4. Opłata, o której mowa w art. 5 ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa i podlega wpłaceniu na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym decyzja określona w ust. 2 stała się ostateczna.

Art. 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość jednostkowych stawek opłat za poszczególne produkty rolne, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej¹⁾ obowiązujące w tym zakresie.

Art. 8. 1. Przedsiębiorcy, którzy prowadzą działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa lub obrotu produktami cukrowymi, są obowiązani wyeliminować na własny koszt nadmierne zapasy tych produktów z obszaru celnego Unii Europejskiej, w terminie i w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej²⁾.

2. Po ustaleniu przez Komisję Europejską wielkości nadmiernych zapasów produktów cukrowych w skali kraju, dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzje administracyjne w sprawie ustalenia wielkości nadmiernych zapasów dla poszczególnych przedsiębiorców.

3. W zależności od wielkości nadmiernych zapasów produktów cukrowych w skali kraju ustalonych przez Komisję Europejską, przy wydawaniu decyzji, o której mowa w ust. 2, dyrektor oddziału terenowego Agencji bierze pod uwagę przyrost zapasów produk-

tów cukrowych albo przyrost i stan zapasów tych produktów u danego przedsiębiorcy oraz procentowy wskaźnik określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, procentowy wskaźnik, o którym mowa w ust. 3, biorąc pod uwagę proporcje wielkości nadmiernych zapasów produktów cukrowych w skali kraju ustalonych przez Komisję Europejską oraz przyrost lub stan zapasów u poszczególnych przedsiębiorców.

Art. 9. 1. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 8 ust. 1, w terminie do dnia 15 czerwca 2005 r., składają do dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, dokumenty potwierdzające wyeliminowanie nadmiernych zapasów produktów cukrowych z obszaru celnego Unii Europejskiej.

2. Dokumentami, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) dokumenty eksportowe, w tym pozwolenia wywozu, określone w przepisach Unii Europejskiej²⁾;
- 2) protokoły dotyczące denaturacji produktów cukrowych przeznaczonych na paszę dla zwierząt, sporządzone przez autoryzowane zakłady zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁴⁾; denaturacja produktów cukrowych oraz sporządzenie protokołu odbywa się w obecności pracownika Inspekcji;
- 3) protokoły dotyczące przetworzenia produktów cukrowych w sektorze paliwowym.

3. Przedsiębiorca, który w wymaganym terminie nie wyeliminował nadmiernych zapasów produktów cukrowych z obszaru celnego Unii Europejskiej, podlega opłacie.

4. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 3, ustala się w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej²⁾.

5. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, w terminie do dnia 31 lipca 2005 r., wydaje decyzje administracyjne w sprawie ustalenia wysokości opłaty, o której mowa w ust. 3, dla

poszczególnych przedsiębiorców i przekazuje kopie decyzji naczelnikowi urzędu skarbowego, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

6. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód budżetu państwa i podlega wpłaceniu na rachunek bankowy urzędu skarbowego, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 5.

Art. 10. 1. W celu sprawdzenia wykonania obowiązku złożenia informacji, o których mowa w art. 3, oraz dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 1, a także zgodności danych zawartych w tych informacjach i dokumentach ze stanem faktycznym, dyrektor oddziału terenowego Agencji oraz organy Inspekcji mogą przeprowadzić kontrole.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, przeprowadzają kontrole wspólnie.

3. Po przeprowadzeniu kontroli przez organy, o których mowa w ust. 1, sporządza się jeden protokół.

4. Przy przeprowadzaniu kontroli stosuje się odpowiednio przepisy Działu VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.³⁾).

5. Ilekroć w przepisach odrębnych przewiduje się ograniczenia ilości kontroli przedsiębiorców, przepisy te nie mają zastosowania do kontroli przeprowadzanych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 11. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto nie złożył w terminie, będąc do tego obowiązany, pisemnej informacji w zakresie, o którym mowa w art. 3.

2. Karę pieniężną ustala, w drodze decyzji administracyjnej, naczelnik urzędu skarbowego.

3. Kara pieniężna wynosi:

- 1) 100% należnej opłaty za posiadanie nadmiernych zapasów produktów rolnych lub opłaty za niewyeliminowanie zapasów produktów cukrowych z obszaru celnego Unii Europejskiej, jednak nie mniej niż 5 000 zł;

- 2) 5 000 zł – w przypadku gdy podmiot nie podlegał obowiązkowi uiszczenia opłaty za posiadanie nadmiernych zapasów produktów rolnych lub opłaty za niewyeliminowanie zapasów produktów cukrowych z obszaru celnego Unii Europejskiej.

4. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i mają do nich zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 12. Do egzekucji:

- 1) opłat, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 9 ust. 3;
 - 2) kary pieniężnej, o której mowa w art. 11 ust. 1
- stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 13. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące nadmiernych zapasów produktów rolnych i cukrowych, określone przepisami Unii Europejskiej^{1) 2)}.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

¹⁾ Rozporządzenie Komisji nr 1972/03/WE z dnia 10 listopada 2003 r. o środkach przejściowych stosowanych względem obrotu produktami rolnymi z powodu Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. WE L 293 z 11.11.2002, str. 3 i n.).

²⁾ Rozporządzenie Komisji nr 60/04/WE z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. WE L 9 z 15.01.2004, str. 8 i n.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 140, poz. 939, Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 11, poz. 95, Nr 83, poz. 931 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 86, poz. 960, Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256.

⁴⁾ Rozporządzenie Komisji EWG nr 100/72 z dnia 14 stycznia 1972 r. ustanawiające szczegółowe zasady odnoszące się do denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt (Dz. Urz. L 12 z 15.01.1972, str. 15 i n.).

02/98zb

Stan zapasów produktów rolnych na dzień 1 maja 2004 r., powyżej którego ich właściciele lub samoistni posiadacze składają informację dotyczącą stanu tych zapasów

Lp.	Kod CN	Opis produktu rolnego	Wielkość zapasów, powyżej których składa się informację
1	0201 30 00	Mięso z bydła, świeże lub schłodzone, bez kości	50 ton
2	0202 30 90	Mięso z bydła, zamrożone, pozostałe, bez kości (tj. bez ćwierci przednich całych lub pokrojonych na maksymalnie pięć części, a każda ćwiartka stanowi pojedynczy blok; ćwierci "kompensowanych" w dwóch blokach, z których jeden zawiera ćwiertć przednią całą lub pokrojoną na maksymalnie pięć kawałków, a drugi ćwiertć tylną, z wyłączeniem połównicy, w jednym kawałku oraz rostbefu, antrykotu i szpondru, kawałki)	50 ton
3	0203 11 10	Mięso ze świń domowych, świeże lub schłodzone	50 ton
4	0203 21 10	Tusze i półtusze ze świń domowych, zamrożone	50 ton
5	0204 30 00	Tusze i półtusze z jagniąt, zamrożone	5 ton
6	0204 43 10	Mięso jagnięce, bez kości, zamrożone	5 ton
7	0206 29 91	Przepona gruba i przepona cienka z bydła, zamrożone, nie do produkcji wyrobów farmaceutycznych	5 ton
8	0402 10	Mleko i śmietana, w proszku, granulkach lub w innej postaci stałej, o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5% masy, niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego	5 ton
9	0402 21	Mleko i śmietana, w proszku, granulkach lub w innej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego, o zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5% masy, ale nieprzekraczającej 27% masy	5 ton
10	0405 10	Masło naturalne otrzymane z mleka, o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 85% masy	5 ton
11	0405 90	Pozostałe masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; produkty mleczarskie do smarowania, o zawartości tłuszczu 99,3% masy i większej oraz o zawartości wody nieprzekraczającej 0,5% masy	5 ton
12	0406	Sery i twarogi	5 ton
13	0703 20 00	Czosnek świeży lub schłodzony	3 tony
14	0711 51 00	Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , zakonserwowane tymczasowo, nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia	3 tony
15	1001	Pszenica i mieszanka żyta z pszenicą (meslin)	100 ton
16	1002	Żyto	100 ton
17	1003	Jęczmień	100 ton
18	1004	Owies	100 ton
19	1005	Kukurydza	100 ton
20	1006 10	Ryż niełuskany	5 ton
21	1006 20	Ryż łuskany (brązowy)	5 ton
22	1006 30	Ryż całkowicie lub częściowo bielony, nawet polerowany lub glazurowany	5 ton
23	1006 40	Ryż łamany	5 ton
24	1007	Ziarno sorgo	100 ton
25	1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża	100 ton

26	1101	Mąka pszenna lub z meslin	50 ton
27	1102	Mąka ze zbóż innych, niż pszenica lub meslin	50 ton
28	1103	Kasze, mączki i granulki zbożowe	50 ton
29	1104	Ziarna zbóż obrobione w inny sposób, z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006; zarodki zbóż całe, miazdzone, płatkowane lub mielone	30 ton
30	1107	Słód, nawet palony	30 ton
31	1108	Skrobie; inulina	30 ton
32	1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie	3 tony
33	1510	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509	3 tony
34	1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub wyroby z tłuszczów lub olejów zwierzęcych, lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów, lub olejów z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje objęte pozycją 1516	3 tony
35	1702 30 (1)	Glukoza i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20% masy fruktozy	3 tony
36	1702 40 (2)	Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym co najmniej 20% masy, ale mniej niż 50% masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego	3 tony
37	1702 90 (3)	Pozostałe cukry, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi cukrami oraz mieszaninami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50% masy fruktozy	3 tony
38	2003 10 20	Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , tymczasowo zakonserwowane, gotowane	10 ton
39	2003 10 30	Pozostałe grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym	10 ton
40	2008 20	Ananasy, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, zawierające dodatek alkoholu, w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto przekraczającej 1 kg	10 ton

(1) z wyjątkiem 1702 30 10

(2) z wyjątkiem 1702 40 10

(3) ograniczone do 1702 90 10, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79

UZASADNIENIE

Celem projektu ustawy jest wdrożenie rozporządzeń Komisji Europejskiej w sprawie środków przejściowych w sektorze rolnym, w związku z przystąpieniem nowych państw do Unii Europejskiej, to jest: rozporządzenia Komisji nr 1972/2003 z 10 listopada 2003 r. o środkach przejściowych stosowanych względem obrotu produktami rolnymi z powodu Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji oraz rozporządzenia Komisji nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r., ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru, w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.

Jako podstawa prawna wyżej wymienionych rozporządzeń Komisji jest wskazany art. 41 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej. Artykuł ten umożliwia wprowadzenie środków przejściowych, stanowiących czasowe odstępstwo od zasad traktatów UE, mających na celu ułatwienie nowym krajom członkowskim przyjęcie reguł Wspólnej Polityki Rolnej.

Wdrażane projektowaną ustawą przepisy mają na celu, zgodnie z rozporządzeniami Komisji, zapobieganie gromadzeniu w okresie przedakcesyjnym zapasów produktów rolnych przez podmioty z krajów przystępujących, celem wprowadzenia ich po akcesji do obrotu na obszar celny Unii Europejskiej. Możliwość gromadzenia zapasów przed akcesją w celach spekulacyjnych może dotyczyć produktów importowanych i wynikać z różnicy między stawkami celnymi stosowanymi przez kraje przystępujące przed akcesją oraz stawkami celnymi Unii Europejskiej. Gromadzenie zapasów w celach spekulacyjnych, zdaniem Komisji Europejskiej, może dotyczyć również towarów z produkcji krajowej i być rezultatem różnicy w poziomie cen poszczególnych produktów w krajach przystępujących i Unii Europejskiej.

Ustawa zawiera jedynie te przepisy, które muszą być określone i uszczegółowione w przepisach prawa polskiego. Pozostałe przepisy ww. rozporządzeń, nieujęte w projekcie

ustawy, są stosowane bezpośrednio. W założeniach nie uwzględniono części rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 1972/2003 dotyczącej celnych procedur zawieszających, zgodnie ze stanowiskiem Ministra Finansów, w którym stwierdzono, że „zawarte w w/w rozporządzeniu Komisji regulacje dotyczące zawieszających procedur celnych nie wymagają implementacji do prawa krajowego. Planowana ustawa o opłacie od nadmiernych zapasów towarów rolnych nie będzie regulowała spraw z zakresu prawa celnego”. Z tego względu nie uwzględniono również przepisów dotyczących procedur zawieszających zawartych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej nr 60/2004.

Przepisy projektu ustawy dotyczą sposobu określania nadmiernych zapasów produktów objętych projektem ustawy, opłat pobieranych od podmiotów posiadających nadmierne zapasy, sposobu oraz trybu ich naliczania i kontroli.

Projekt ustawy zawiera również przepisy nakładające obowiązek eliminacji z obszaru celnego Unii Europejskiej cukru, izoglukozy, fruktozy oraz cukru zawartego w towarach przetworzonych o zawartości cukru powyżej 10%.

Obciążenie zapasów, uznanych za nadmierne opłatami w wysokości równej stawkom celnym Unii Europejskiej ma na celu spowodowanie braku opłacalności i zniechęcenie do ewentualnego gromadzenia przez podmioty w krajach przystępujących nadmiernych zapasów produktów rolnych przed akcesją, celem ich wprowadzenia do obrotu po akcesji.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1972/2003 oraz informacjami przekazanymi przez Komisję Europejską, zakres przedmiotowy rozporządzeń, a więc również i ustawy, może ulec zmianie do dnia akcesji.

Ustawa wchodzi w życie, podobnie jak rozporządzenia Komisji, z dniem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Niemniej jednak pisemne informacje, obowiązek eliminacji produktów, opłaty będą dotyczyć zapasów nagromadzonych przed tą datą.

Przy formułowaniu proponowanych rozwiązań uwzględniono w ograniczonym zakresie doświadczenia państw wcześniej przystępujących do Unii Europejskiej. Zakres produktów objętych przepisami w tych krajach był bowiem znacznie mniejszy, a ustawy te dotyczyły tylko

produktów pochodzących z importu. W przypadku Finlandii realizacja ustawy, tzn. zarówno ocena stanu zapasów, jak i ich opodatkowanie, zostało powierzone Urzędowi Ceł, w przypadku Austrii – agencji płatniczej i rynku rolnego (AMA). Z informacji uzyskanych z krajów przystępujących do Unii Europejskiej razem z Polską wynika, że w większości przypadków za realizację podobnej ustawy będą odpowiedzialne zarówno ministerstwo do spraw rolnictwa, jak i ministerstwo do spraw finansów publicznych. Dotyczy to Czech, Estonii, Litwy, Łotwy i Słowenii, przy czym w przypadku Estonii, Łotwy, Litwy i Słowenii ministerstwo do spraw finansów publicznych zostało uznane za resort wiodący.

Główna rola w realizacji tej ustawy została przewidziana dla Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Agencji Rynku Rolnego oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Ministerstwu Finansów zostało powierzone zadanie ustalenia stawek opłat od nadmiernych zapasów produktów rolnych oraz zadanie poboru opłat i kar.

Ustawa nakłada opłaty na zapasy gromadzone przed datą akcesji, więc kontrola właściwego wypełniania pisemnych informacji składanych przez przedsiębiorców będzie prowadzona przede wszystkim na podstawie dokumentów potwierdzających istnienie zapasów w dniu 1 maja 2004 r. Dokumenty te jednak będą składane po tej dacie, w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r.

Wysokość opłaty będzie obliczana wprost ze stawek celnych obowiązujących w Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. dla towarów pochodzących z krajów, którym Unia Europejska przyznała Klauzulę Największego Uprzywilejowania.

Ocena skutków regulacji

Projekt ustawy konsultowano ze związkami zawodowymi, Krajową Radą Izb Rolniczych, jak również z innymi organizacjami producentów, eksporterów i importerów rolnych.

W wyniku konsultacji uzupełniono okoliczności, w przypadku zaistnienia których przedsiębiorcy byliby zwolnieni od uiszczania opłaty od nadmiernych zapasów o zmiany własnościowe i zmiany struktury towarowej produkcji. Szereg uwag nie mogło zostać uwzględnionych ze względu na jednoznaczne stanowisko Komisji Europejskiej niepozostawiające pola do własnej interpretacji i złagodzenia restrykcyjności jej rozporządzeń.

Projektowana ustawa będzie powodować następujące skutki:

- 1) skutki dla budżetu państwa z tytułu ewentualnych kar za niewyeliminowanie nadmiernych zapasów z obszaru celnego Unii Europejskiej,
- 2) skutki dla budżetu państwa w związku z koniecznością wzmocnienia administracyjnego,
- 3) skutki dla budżetu państwa, spowodowane obniżeniem rentowności podmiotów gospodarczych objętych przepisami ustawy (zmniejszenie wpływów z tytułu podatków od podmiotów), a w ślad za tym konsekwencjami dla całej gospodarki, a w szczególności poziomu zatrudnienia oraz konkurencyjności produkcji krajowej.

Projektowana ustawa może spowodować również skutki inflacyjne, tym bardziej w kontekście interpretacji Komisji, że opłaty od podmiotów muszą być pobierane niezależnie od sytuacji na danym rynku, a więc nawet w sytuacji poważnego niedoboru danego produktu na rynku krajowym.

Na obecnym etapie trudno jest o precyzyjny szacunek wyżej wymienionych rodzajów skutków, ze względu na fakt, że:

- 1) nie jest przesądzony zakres towarów objętych rozporządzeniami Komisji – zgodnie z art. 4 § 6 rozporządzenia nr 1972/2003, Komisja może modyfikować listę towarów objętych rozporządzeniem (np. podczas posiedzenia Komitetu Zarządzającego, które odbyło się dnia 17 lutego 2004 r., Komisja zapowiedziała modyfikację rozporządzenia 1972/2003 polegającą na rozszerzeniu dla Polski zakresu przedmiotowego o mięso drobiowe mrożo-

ne i przetworzone oraz mandarynki przetworzone); z wypowiedzi Komisji Europejskiej wynika, że również zakres towarów przetworzonych zawierających cukier objętych rozporządzeniem 60/2004 może ulec modyfikacji,

- 2) nie jest znana liczba podmiotów objętych rozporządzeniami – liczba ta będzie znana dopiero po złożeniu przez podmioty do Agencji Rynku Rolnego pisemnych informacji, o których mowa w art. 3 ustawy; termin składania informacji upływa dnia 30 czerwca 2004 r.,
- 3) nie jest znana wysokość nadmiernych zapasów dla poszczególnych produktów i poszczególnych podmiotów, które to zapasy będą objęte opłatami wpłacanymi przez podmioty do budżetu krajowego i karami wpłacanymi z budżetu państwa do budżetu Unii Europejskiej, w przypadku braku eliminacji nadmiernych zapasów z obszaru celnego Unii Europejskiej; wysokość nadmiernych zapasów w przypadku produktów rolnych będzie znana dopiero po wydaniu przez Agencję Rynku Rolnego decyzji o ustaleniu wielkości nadmiernych zapasów u poszczególnych podmiotów; wysokość nadmiernych zapasów produktów cukrowych będzie znana dopiero po ich określeniu przez Komisję Europejską, a więc po dniu 31 października 2004 r.

Najbardziej dotkliwe dla budżetu państwa mogą być koszty kar w przypadku niewyeliminowania nadmiernych zapasów towarów objętych omawianymi rozporządzeniami z obszaru celnego Unii Europejskiej. Kary takie zostały zapisane, w przypadku produktów cukrowych, w art. 7 § 2 rozporządzenia 60/2004. Wysokość kar będzie stanowić iloczyn ilości niewyeliminowanych nadmiernych zapasów i najwyższej stawki subsydiów eksportowych stosowanych w danym okresie przez Unię Europejską. Przy założeniu, że stawka subsydiów w eksporcie Unii Europejskiej cukru wynosi 580 euro/tonę, wysokość kar przykładowo od 10 tys. ton nadmiernych zapasów cukru wyniosłaby: $10\,000 \times 580 \times 4,6$ (ilość nadmiernych zapasów \times stawka subsydiów \times kurs Euro w PLN) = 26,68 mln PLN.

W przypadku towarów rolnych, jak wynika z poprzedniego rozszerzenia Unii Europejskiej, kary takie będą również pobierane (rozporządzenie Komisji nr 144/97 z 27 stycznia 1997 r.).

Należy podkreślić, że możliwa wysokość ewentualnych kar oraz obciążeń dla podmiotów z tytułu posiadania nadmiernych zapasów będzie mogła być, w przypadku towarów cukrowych,

oszacowana dopiero po określeniu zapasów przez Komisję Europejską, a więc po dniu 31 października 2004 r. Oznacza to, że szacunek skutków budżetowych rozporządzenia 60/2004 oraz ustawy implementującej to rozporządzenie będzie mógł być dokonany po ustawowym terminie przedłożenia projektu budżetu państwa na rok 2005.

Jeżeli chodzi o koszty administracyjne implementacji ustawy, to Agencja Rynku Rolnego szacuje roczny koszt stworzenia i utrzymania dodatkowych stanowisk pracy na około 50 mln PLN. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych ocenia koszt stworzenia i rocznego utrzymania nowych 55 stanowisk pracy, jakie będą niezbędne do realizacji przepisów ustawy w zakresie kontroli, na kwotę 2,544 mln PLN.

Brak jest szacunków, jeżeli chodzi o koszty związane z zadaniami Urzędów Skarbowych.

**UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
PROJEKTU USTAWY
O NADMIERNYCH ZAPASACH PRODUKTÓW ROLNYCH**

Projektowana ustawa o nadmiernych zapasach produktów rolnych ma charakter szczególny, ponieważ jej celem jest wykonanie nałożonego na Polskę obowiązku likwidacji zapasów gromadzonych w celach spekulacyjnych.

Projektowana ustawa implementuje postanowienia rozporządzeń Komisji Europejskiej nr 1972/2003/WE z dnia 10 listopada 2003 r. i nr 60/2004/WE z dnia 14 stycznia 2004 r., ustanawiających środki przejściowe w odniesieniu do obrotu produktami rolnymi oraz w sektorze cukru w związku z rozszerzeniem Unii Europejskiej.

Wskazane rozporządzenia Komisji wydane zostały na podstawie art. 41 Aktu Przystąpienia i nakładają na państwa przystępujące obowiązek zapewnienia likwidacji nadmiernych zapasów określonych produktów rolnych, w szczególności poprzez nałożenie opłat na przedsiębiorców posiadających nadmierne ilości zapasów.

Przedłożony projekt zobowiązuje przedsiębiorców do przekazania informacji o stanie posiadanych zapasów i okolicznościach ich powstania, określa podmioty zobowiązane do kontroli złożonych deklaracji, sposób ustalania nadmiernych zapasów oraz procedurę nakładania i wpłaty opłat od nadmiernych zapasów. Określone w ustawie zadania powierzone zostały Agencji Rynku Rolnego oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-

Spożywczych, przy czym główny ciężar wykonania ustawy spoczywa na Agencji Rynku Rolnego.

Projektowana ustawa zobowiązuje ministra właściwego do spraw rynków rolnych do przekazywania Komisji Europejskiej informacji, dotyczących m.in. stwierdzonego w skali kraju poziomu nadmiernych zapasów oraz dowodów eliminacji nadmiernych zapasów cukru.

Podstawową kwestią związaną z implementacją rozporządzeń Komisji Europejskiej jest zapewnienie skuteczności przyjętych rozwiązań w zakresie ustalania stanu zapasów oraz ściągania opłat od nadmiernych zapasów.

Wykonanie projektowanej ustawy jest związane z wysiłkiem organizacyjnym oraz znacznym nakładem pracy ze strony instytucji odpowiedzialnych. Należy jednak podkreślić, iż w przypadku gdy nadmierne zapasy produktów rolnych nie zostaną zlikwidowane, finansowe skutki poniesie budżet państwa, w postaci obowiązku dokonania wpłat do budżetu Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 687 /04/DPE/bm

Warszawa, 25 lutego 2004 r.

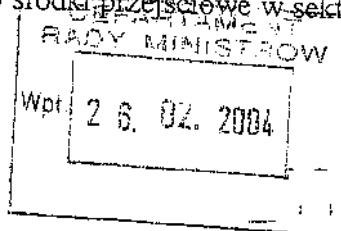
Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z ponownym skierowaniem do rozpatrzenia przez Radę Ministrów projektu ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych (pismo nr RM-10-36-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

I. Projektowana ustawa ma na celu implementację następujących postanowień aktów prawa wspólnotowego:

- 1) art. 4 – 6 rozporządzenia Komisji nr 1972/2003/WE z dnia 10 listopada 2003 r. dotyczącego środków przejściowych stosowanych w odniesieniu do obrotu produktami rolnymi w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwa, Litwa, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. UE L 293 z 11.11.2003 r., str. 3, zm. Dz. Urz. UE L 39 z 11.2.2004 r., str. 13),
- 2) art. 6 – 8 rozporządzenia Komisji nr 60/2004/WE z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru w związku z przystąpieniem

2004-02-26

Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwa, Litwa, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. UE L 9 z 15.1.2004 r., str. 8).

Projekt nakłada obowiązek przekazywania informacji o stanie posiadanych zapasów i okolicznościach ich powstania, określa organy zobowiązane do kontroli złożonych deklaracji, sposób ustalania nadmiernych zapasów oraz procedurę nakładania i wpłaty opłat od nadmiernych zapasów. Określone w ustawie zadania powierzone zostały Agencji Rynku Rolnego, urzędowi skarbowemu oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, przy czym podział kompetencji pomiędzy ww. organy nie został dotychczas rozstrzygnięty.

II. Rozporządzenia Komisji nr 1972/2003 i 60/2004 wydane zostały na podstawie art. 41 Aktu Przystąpienia. Przedmiotowe rozporządzenia nakładają na państwa przystępujące obowiązek zapewnienia likwidacji nadmiernych zapasów szeregu produktów rolnych, w szczególności poprzez nałożenie opłat na podmioty posiadające nadmierne ilości zapasów.

W tym miejscu należy podkreślić, że środki przejściowe podejmowane przez Komisję Europejską na podstawie art. 41 ust. 1 Aktu Przystąpienia, zgodnie z treścią tego przepisu, muszą mieć na celu ułatwienie przejścia z istniejącego w nowych państwach członkowskich systemu na system wynikający z zastosowania wspólnej polityki rolnej na warunkach Aktu Przystąpienia. Jedynym celem środków przejściowych jest rozwiązywanie problemów związanych z bezpośrednim stosowaniem zasad wspólnej polityki rolnej w nowych państwach członkowskich.

Środki przejściowe muszą być ponadto:

- konieczne i proporcjonalne;
- niedyskryminujące;
- podjęte zgodnie z odpowiednią procedurą, w terminie do 3 lat od dnia przystąpienia, a ich stosowanie musi być ograniczone do tego okresu.

Przysługujące Komisji na mocy artykułu 41 ust. 1 Aktu Przystąpienia kompetencje nie mogą być wykorzystywane w sposób dowolny i arbitralny, niezależnie od celu i przeznaczenia dla których zostały przyznane. Środki przejściowe nie mogą w żadnym wypadku służyć celom wykraczającym poza zakres upoważnienia traktatowego, w szczególności celom o charakterze protekcyjnym. Ponadto niebezpieczeństwo zakłóceń gospodarczych nie stanowi wystarczającej przesłanki przyjęcia środków

przejściowych, jeżeli nie wiąże się z ułatwieniem stosowania systemu wspólnej polityki rolnej w nowych państwach członkowskich.

Artykuł 41 Aktu Przystąpienia nie wymaga, aby środki przejściowe polegały na przyznawaniu korzyści producentom rolnym nowych państw członkowskich. Ich celem jest przyczynianie się do rozwiązywania problemów związanych z objęciem nowych państw członkowskich zasadami wspólnej polityki rolnej, a nie pomoc producentom rolnym pochodzącym z tych państw. Tym niemniej podejmowane środki nie mogą pomijać interesów producentów z państw przystępujących oraz muszą być możliwie najmniej dolegliwe.

W powyższym kontekście należy zauważyć, że przepisy rozporządzeń Komisji nr 1972/2003 i 60/2004 mogą budzić wątpliwości co do zgodności z art. 41 Aktu Przystąpienia. W szerokim zakresie ww. przepisy mają bowiem charakter środków ochronnych, ich celem jest ochrona rynku Piętnastki przed napływem produktów z państw przystępujących. Powyższa uwaga dotyczy w szczególności zakresu produktów podlegających opłatom oraz wysokości ww. opłat

III. Projektowana ustawa ma charakter szczególny, wyjątkowy i służy wykonaniu nałożonego na Polskę obowiązku likwidacji nadmiernych zapasów produktów rolnych.

Podstawową kwestią związaną z implementacją rozporządzeń Komisji Europejskiej jest zapewnienie skuteczności przyjętych rozwiązań w zakresie ustalania stanu zapasów, identyfikacji podmiotów gromadzących zapasy produktów rolnych w celach spekulacyjnych oraz ściągania opłat od nadmiernych zapasów. Należy podkreślić, iż w przypadku gdy nadmierne zapasy produktów rolnych nie zostaną zlikwidowane, finansowe skutki poniesie budżet państwa, w postaci obowiązku dokonania wpłat do budżetu Unii Europejskiej.

Szczegółowe rozwiązania organizacyjne, podział kompetencji i zadań pomiędzy organy krajowe pozostawione zostały uznaniu państw przystępujących.

IV. W tym miejscu należy jednak podkreślić różnicę, pomiędzy obowiązkiem likwidacji nadmiernych zapasów w skali kraju, który dotyczy produktów rolnych objętych wspólnymi organizacjami rynkowymi (ust. 2 rozdziału 4 załącznika IV Aktu Przystąpienia) oraz, wprowadzonym na mocy rozporządzeń 1972/2003 i 60/2004,

obowiązkiem nakładania opłat na indywidualnych posiadaczy zapasów gromadzonych w celu spekulacyjnym.

Nakładanie opłat na indywidualne podmioty służy oczywiście likwidacji nadmiernych zapasów w skali kraju, powinno być jednak dokonywane w taki sposób, aby obejmowało jedynie podmioty gromadzące zapasy w celu spekulacji oraz nie stawiało ogółu przedsiębiorców, prowadzących uczciwą działalność rynkową, w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej, w porównaniu z przedsiębiorcami Piętnastki. Rozporządzenia Komisji, zobowiązując państwa członkowskie do dokonania analizy ryzyka, dają podstawę do takiego sformułowania przepisów ustawy, aby wyłączyć z jej zakresu podmioty nie gromadzące zapasów w celach spekulacyjnych.

V. Nowy tekst projektu jest następstwem konsultacji z przedstawicielami Komisji Europejskiej, które miały miejsce w dniu 18 lutego br. W projekcie uwzględniono zdecydowaną większość uwag zgłoszonych w toku ww. konsultacji. W rezultacie projekt uzyskał znacznie bardziej restrykcyjny charakter.

Zakres podmiotowy projektu rozszerzono na wszystkich posiadaczy lub właścicieli zapasów, a więc również na rolników oraz osoby nie prowadzące działalności gospodarczej. Obowiązek uiszczenia opłat wprowadzono również w sytuacji, gdy w skali kraju nie stwierdza się nadwyżek określonego produktu. Zrezygnowano z zapisu, iż opłata staje się wymagalna dopiero z chwilą wprowadzenia produktu do obrotu. Obniżono progi, po przekroczeniu których podmioty będą zobowiązane do składania informacji o stanie zapasów.

W związku z wprowadzonymi zmianami zachodzi obawa, iż szereg podmiotów, prowadzących działalność nie związaną w żaden sposób z obrotem spekulacyjnym, zostanie objętych obowiązkiem uiszczenia opłaty. Należy ponadto zapytać o praktyczną możliwość wykonania projektowanej ustawy w obecnym kształcie.

VI. Należy podkreślić, że ocena ryzyka związanego z gromadzeniem nadmiernych zapasów produktów rolnych należy do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zapisy ustawy stanowić powinny niejako pierwszy element takiej analizy i umożliwiać wyłączenie z zakresu projektowanej ustawy tych podmiotów, ze strony których ryzyko działań spekulacyjnych jest minimalne, natomiast koszty administracyjne związane z ich kontrolą i pobieraniem opłat wysokie.

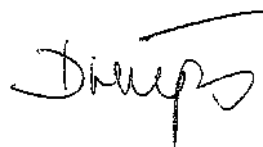
Jeżeli więc przepisy projektowanej ustawy stanowiłyby wyraz dokonanej wstępnej analizy ryzyka, projekt należałoby ocenić pozytywnie. Jednakże, jak wskazano w uzasadnieniu projektu, poczynione zmiany są wynikiem arbitralnych opinii przedstawicieli Komisji Europejskiej.

Należy podkreślić, że restrykcyjna interpretacja przepisów rozporządzeń 1972/2003 i 60/2004 przez przedstawicieli Komisji Europejskiej nie jest wiążąca dla państw przystępujących. Ocena ryzyka zagrożeń związanych z obrotem spekulacyjnym, zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia 1972/2003 oraz art. 6 ust. 3 rozporządzenia 60/2004, należy do każdego z państw członkowskich, nie zaś do Komisji Europejskiej.

VII. Projektowana ustawa ustala na dzień 15 czerwca 2005 r. końcowy termin złożenia przez przedsiębiorców dokumentów potwierdzających eksport cukru. Termin ten jest sprzeczny z przepisem art. 6 ust. 4 rozporządzenia 60/2004, który wskazuje datę 31 lipca 2005 r. Należy jednakże podkreślić, że wyznaczona w ww. rozporządzeniu data składania dokumentów przez poszczególnych przedsiębiorców uniemożliwi terminowe wywiązanie się przez Polskę z obowiązku przekazania Komisji Europejskiej sprawozdania zbiorczego. Należy podkreślić, że ww. niespójność została wskazana w toku konsultacji z przedstawicielami Komisji Europejskiej.

VIII. **W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych można uznać za zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Wojciech Olejniczak
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia

w sprawie wzorów formularzy pisemnych informacji dotyczących stanu zapasów
produktów rolnych i produktów cukrowych

Na podstawie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia o nadmiernych zapasach produktów rolnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzory formularzy informacji dotyczących stanu zapasów:

- 1) produktów rolnych, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) produktów cukrowych, stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

n
f
o
Dyrektor oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego w

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) niniejszym przedstawiam informację o stanie zapasów poszczególnych produktów rolnych na dzień 1 maja 2001, 2002, 2003 i 2004 r.

1) Proszę wstawić krzyżyk, jeśli formularz składany jest przez osobę fizyczną niebędącą przedsiębiorcą

2) Przedsiębiorca (nazwa albo imię i nazwisko)

NIP

PESEL

REGON

Adres

Kod pocztowy

Kod kraju

Wocza

Gmina

Powiat

Województwo

Telefon

Faks

Adres do korespondencji

y
c
h
W załączeniu przedkładam informacje o stanie zapasów następujących produktów: (wymienić produkty)
na dzień 1 maja 2001, 2002, 200 i 2004 r.

Liczba
załączników

Imię i nazwisko
(WIELKIE LITERY)

Data

Podpis

Pełniona funkcja

Poniższy druk należy wypełnić odrębnie dla każdego produktu rolnego w rozumieniu ustawy z dnia o nadmiernych zapasach produktów rolnych (Dz. U. Nr..., poz.) w przypadku gdy na dzień 1 maja 2004 r. stan zapasów poszczególnych produktów przewyższa ilości określone w załączniku do ustawy.

Numer kolejny załącznika

z

Nazwa produktu: (wg kodu CN)

Kod CN

Stan zapasów na dzień

1/05/2000 r. (tony)	
1/05/2001 r. (tony)	
1/05/2002 r. (tony)	
1/05/2003 r. (tony)	
1/05/2004 r. (tony)	

Okoliczności powstania zapasów

- Wzrost produkcji w stopniu co najmniej równym wzrostowi zapasów
- Wzrost zdolności produkcyjnych na skutek podjętych inwestycji
- Zmiany własnościowe
- Zmiany struktury towarowej produkcji
- inne (należy wymienić w polu Uwagi)

Uwagi

Wielkości importu i eksportu produktu rolnego w ujęciu miesięcznym w okresie od 1 maja 2003r. do 1 maja 2004r.

	Import	Eksport
od 1.05.03 do 31.05.03		
od 1.06.03 do 30.06.03		
od 1.07.03 do 31.07.03		
od 1.08.03 do 31.08.03		
od 1.09.03 do 30.09.03		
od 1.10.03 do 31.10.03		
od 1.11.03 do 30.11.03		
od 1.12.03 do 31.12.03		
od 1.01.04 do 31.01.04		
od 1.02.04 do 29.02.04		
od 1.03.04 do 31.03.04		
od 1.04.04 do 1.05.04		

Dyrektor oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego w.....

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) niniejszym przedstawiam informację o stanie zapasów produktów cukrowych na dzień 1 maja 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004 r.

1. Proszę wstawić krzyżyk, jeśli formularz składany jest przez osobę fizyczną niebędącą przedsiębiorcą

2. Przedsiębiorca (nazwa albo imię i nazwisko)

NIP

PESEL

REGON

Adres

Kod pocztowy

Kod kraju

Poczta

Gmina

Powiat

Województwo

Telefon

Faks

Adres do korespondencji

W załączeniu przedkładam informacje o stanie zapasów następujących produktów cukrowych (wymienić produkty) na dzień 1 maja 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004r.

Liczba
załączników

Imię i nazwisko
(WIELKIE LITERY)

Data

Podpis

Pełniona funkcja

03/06zb

Poniższy druk należy wypełnić odrębnie dla każdego produktu cukrowego w rozumieniu ustawy z dnia o nadmiernych zapasach produktów rolnych (Dz.U. Nr ..., poz. ...) w przypadku gdy na dzień 1 maja 2004 r. stan zapasów poszczególnych produktów przewyższał 5 ton.

Numer kolejny załącznika

z

Nazwa produktu: (wg kodu CN)

Kod CN

I. Stan zapasów produktów cukrowych^{1) 2)}

Stan zapasów na dzień

1/05/2000 r. (tony)

1/05/2001 r. (tony)

1/05/2002 r. (tony)

1/05/2003 r. (tony)

1/05/2004 r. (tony)

Okoliczności powstania zapasów

Zmiany własnościowe

Zmiany wielkości limitów A i B cukru

Zmiany wielkości limitów A i B izoglukozy

Zmiany struktury towarowej produkcji

Inne, w tym zdolności magazynowe (należy wymienić w polu Uwagi)

Roczna wielkość produkcji lub przetwórstwa

za okres od 1/05/2000r do 30/04/2001 r. (tony)

za okres od 1/05/2001r do 30/04/2002 r. (tony)

za okres od 1/05/2002r do 30/04/2003 r. (tony)

za okres od 1/05/2003r do 30/04/2004 r. (tony)

Uwagi

¹⁾ W przypadku przetworzonych produktów cukrowych należy podać ilość cukru zawartego w tych produktach.

²⁾ Izoglukozę należy podać w przeliczeniu na suchą substancję zawartą w 42-procentowym roztworze fruktozy.

II. Obrót produktami cukrowymi

Zakup i sprzedaż produktów rolnych na rynku krajowym i zagranicznym

	Zakup	Sprzedaż
za okres od 1/05/2000r do 30/04/2001 r. (tony)	[]	[]
za okres od 1/05/2001r do 30/04/2002 r. (tony)	[]	[]
za okres od 1/05/2002r do 30/04/2003 r. (tony)	[]	[]
za okres od 1/05/2003r do 30/04/2004 r. (tony)	[]	[]

Wielkości eksportu i importu w okresie od 1.05.2000r. do 30.04.2001r. (w tonach)

	Wielkość importu z państw będących członkami UE w dn. 30.04.2004r.	Wielkość importu z państw przystępujących do UE w dn. 1.05.2004r.	Wielkość eksportu do państw będących członkami UE w dn. 30.04.2004r.	Wielkość eksportu do państw przystępujących do UE w dn. 1.05.2004r.
od 1.05.00 do 31.05.00	[]	[]	[]	[]
od 1.06.00 do 30.06.00	[]	[]	[]	[]
od 1.07.00 do 31.07.00	[]	[]	[]	[]
od 1.08.00 do 31.08.00	[]	[]	[]	[]
od 1.09.00 do 30.09.00	[]	[]	[]	[]
od 1.10.00 do 31.10.00	[]	[]	[]	[]
od 1.11.00 do 30.11.00	[]	[]	[]	[]
od 1.12.00 do 31.12.00	[]	[]	[]	[]
od 1.01.01 do 31.01.01	[]	[]	[]	[]
od 1.02.01 do 28.02.01	[]	[]	[]	[]
od 1.03.01 do 31.03.01	[]	[]	[]	[]
od 1.04.01 do 30.04.01	[]	[]	[]	[]

Wielkości eksportu i importu w okresie od 1.05.2001r. do 30.04.2002r. (w tonach)

	Wielkość importu z państw będących członkami UE w dn. 30.04.2004r.	Wielkość importu z państw przystępujących do UE w dn. 1.05.2004r.	Wielkość eksportu do państw będących członkami UE w dn. 30.04.2004r.	Wielkość eksportu do państw przystępujących do UE w dn. 1.05.2004r.
od 1.05.01 do 31.05.01	[]	[]	[]	[]
od 1.06.01 do 30.06.01	[]	[]	[]	[]
od 1.07.01 do 31.07.01	[]	[]	[]	[]
od 1.08.01 do 31.08.01	[]	[]	[]	[]
od 1.09.01 do 30.09.01	[]	[]	[]	[]
od 1.10.01 do 31.10.01	[]	[]	[]	[]
od 1.11.01 do 30.11.01	[]	[]	[]	[]
od 1.12.01 do 31.12.01	[]	[]	[]	[]
od 1.01.02 do 31.01.02	[]	[]	[]	[]
od 1.02.02 do 28.02.02	[]	[]	[]	[]
od 1.03.02 do 31.03.02	[]	[]	[]	[]
od 1.04.02 do 30.04.02	[]	[]	[]	[]

Wielkości eksportu i importu w okresie od 1.05.2002r. do 30.04.2003r. (w tonach)

	Wielkość importu z państw będących członkami UE w dn. 30.04.2004r.	Wielkość importu z państw przystępujących do UE w dn. 1.05.2004r.	Wielkość eksportu do państw będących członkami UE w dn. 30.04.2004r.	Wielkość eksportu do państw przystępujących do UE w dn. 1.05.2004r.
od 1.05.02 do 31.05.02				
od 1.06.02 do 30.06.02				
od 1.07.02 do 31.07.02				
od 1.08.02 do 31.08.02				
od 1.09.02 do 30.09.02				
od 1.10.02 do 31.10.02				
od 1.11.02 do 30.11.02				
od 1.12.02 do 31.12.02				
od 1.01.03 do 31.01.03				
od 1.02.03 do 28.02.03				
od 1.03.03 do 31.03.03				
od 1.04.03 do 30.04.03				

Wielkości eksportu i importu w okresie od 1.05.2003r. do 30.04.2004r. (w tonach)

	Wielkość importu z państw będących członkami UE w dn. 30.04.2004r.	Wielkość importu z państw przystępujących do UE w dn. 1.05.2004r.	Wielkość eksportu do państw będących członkami UE w dn. 30.04.2004r.	Wielkość eksportu do państw przystępujących do UE w dn. 1.05.2004r.
od 1.05.03 do 31.05.03				
od 1.06.03 do 30.06.03				
od 1.07.03 do 31.07.03				
od 1.08.03 do 31.08.03				
od 1.09.03 do 30.09.03				
od 1.10.03 do 31.10.03				
od 1.11.03 do 30.11.03				
od 1.12.03 do 31.12.03				
od 1.01.04 do 31.01.04				
od 1.02.04 do 29.02.04				
od 1.03.04 do 31.03.04				
od 1.04.04 do 30.04.04				

Wielkości eksportu i importu w okresie od 1.05.2000r. do 30.04.2001r. (w tonach)

	Wielkość importu z pozostałych państw	Wielkość eksportu do pozostałych państw
od 1.05.00 do 31.05.00		
od 1.06.00 do 30.06.00		
od 1.07.00 do 31.07.00		
od 1.08.00 do 31.08.00		
od 1.09.00 do 30.09.00		
od 1.10.00 do 31.10.00		
od 1.11.00 do 30.11.00		
od 1.12.00 do 31.12.00		
od 1.01.01 do 31.01.01		
od 1.02.01 do 28.02.01		
od 1.03.01 do 31.03.01		
od 1.04.01 do 30.04.01		

Wielkości eksportu i importu w okresie od 1.05.2001r. do 30.04.2002r. (w tonach)

	Wielkość importu z pozostałych państw	Wielkość eksportu do pozostałych państw
od 1.05.01 do 31.05.01		
od 1.06.01 do 30.06.01		
od 1.07.01 do 31.07.01		
od 1.08.01 do 31.08.01		
od 1.09.01 do 30.09.01		
od 1.10.01 do 31.10.01		
od 1.11.01 do 30.11.01		
od 1.12.01 do 31.12.01		
od 1.01.02 do 31.01.02		
od 1.02.02 do 28.02.02		
od 1.03.02 do 31.03.02		
od 1.04.02 do 30.04.02		

Wielkości eksportu i importu w okresie 1.05.2002r. do 30.04.2003r. (w tonach)

	Wielkość importu z pozostałych państw	Wielkość eksportu do pozostałych państw
od 1.05.02 do 31.05.02		
od 1.06.02 do 30.06.02		
od 1.07.02 do 31.07.02		
od 1.08.02 do 31.08.02		
od 1.09.02 do 30.09.02		
od 1.10.02 do 31.10.02		
od 1.11.02 do 30.11.02		
od 1.12.02 do 31.12.02		
od 1.01.03 do 31.01.03		
od 1.02.03 do 28.02.03		
od 1.03.03 do 31.03.03		
od 1.04.03 do 30.04.03		

Wielkości eksportu i importu w okresie od 1.05.2003r. do 30.04.2004r. (w tonach)

	Wielkość importu z pozostałych państw	Wielkość eksportu do pozostałych państw
od 1.05.03 do 31.05.03		
od 1.06.03 do 30.06.03		
od 1.07.03 do 31.07.03		
od 1.08.03 do 31.08.03		
od 1.09.03 do 30.09.03		
od 1.10.03 do 31.10.03		
od 1.11.03 do 30.11.03		
od 1.12.03 do 31.12.03		
od 1.01.04 do 31.01.04		
od 1.02.04 do 29.02.04		
od 1.03.04 do 31.03.04		
od 1.04.04 do 30.04.04		

Uwagi

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia2004 r. w sprawie wzorów formularzy pisemnych informacji dotyczących stanu zapasów produktów rolnych i produktów cukrowych został opracowany w celu wykonania delegacji z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia o nadmiernych zapasach produktów rolnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...). Niniejszy projekt rozporządzenia dotyczy dziedziny dotychczas nieuregulowanej przez istniejące prawo.

Projektowane rozporządzenie ma na celu określenie wzorów formularzy pisemnych informacji dotyczących stanu zapasów:

- 1) produktów rolnych, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) produktów cukrowych, stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Formularze będą składane przez właścicieli lub samoistnych posiadaczy zapasów produktów rolnych oraz przez przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa lub obrotu produktami cukrowymi w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r. do dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego, właściwego ze względu na ich siedzibę albo miejsce zamieszkania, w celu zebrania niezbędnych informacji umożliwiających ustalenie stanu zapasów produktów rolnych i cukrowych u poszczególnych podmiotów.

Załącznik nr 1 do rozporządzenia zawiera *Wzór informacji o stanie zapasów produktów rolnych* dotyczących:

- 1) stanu zapasów poszczególnych produktów rolnych na dzień 1 maja 2001, 2002, 2003 i 2004 r., jeżeli stan zapasów tych produktów w dniu 1 maja 2004 r. przewyższał wielkości określone w załączniku do ustawy;
- 2) okoliczności powstania zapasów (wzrost produkcji w stopniu co najmniej równym wzrostowi zapasów, wzrost zdolności produkcyjnych na skutek podjętych inwestycji, zmiany własnościowe, zmiany struktury towarowej produkcji, inne);
- 3) wielkości importu i eksportu produktów rolnych w ujęciu miesięcznym w okresie od dnia 1 maja 2003 r. do dnia 1 maja 2004 r.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia zawiera *Wzór informacji o stanie zapasów produktów cukrowych*, dotyczących:

1) stanu zapasów produktów cukrowych na dzień 1 maja 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004 r., jeżeli na dzień 1 maja 2004 r. stan zapasów każdego z tych produktów przewyższał 5 ton z tym, że w przypadku produktów przetworzonych informacja dotyczy ilości cukru lub jego ekwiwalentu zawartego w tych produktach;

2) okoliczności powstania zapasów (w szczególności z uwzględnieniem zmian własnościowych i wielkości limitów A i B cukru oraz wielkości limitów A i B izoglukozy, zmian struktury towarowej produkcji i innych zmian np. w zdolnościach magazynowych);

3) danych w zakresie:

a) rocznej wielkości produkcji lub przetwórstwa produktów cukrowych w okresie od dnia 1 maja danego roku do dnia 30 kwietnia następnego roku w latach 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004 - w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji lub przetwórstwa produktów cukrowych, z tym że odnośnie produktów przetworzonych informacja dotyczy ilości cukru lub jego ekwiwalentu zawartego w tych produktach;

b) wielkości rocznego obrotu produktami cukrowymi w okresie od dnia 1 maja danego roku do dnia 30 kwietnia następnego roku w latach 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004, w tym miesięczne dane dotyczące dokonanego eksportu i importu, z podziałem na państwa będące członkami Unii Europejskiej w dniu 30 kwietnia 2004 r., na państwa przystępujące do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. i na pozostałe państwa. (w tym zakup i sprzedaż produktów cukrowych na rynku krajowym i zagranicznym).

Ocena Skutków Regulacji

Rozporządzenie ma charakter technicznego wykonania implementacji postanowień art. 3 ust. 6 ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych. W związku z tym wejście w życie rozporządzenia nie powinno mieć wpływu na zatrudnienie, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, rynek pracy oraz sytuację i rozwój regionalny.

Koszty administracyjne implementacji rozporządzenia Agencja Rynku Rolnego szacuje na ok. 500 000 PLN.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1972/2003**z dnia 10 listopada 2003 r.****o środkach przejściowych stosowanych względem obrotu produktami rolnymi z powodu Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Mając na uwadze Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, a w szczególności jego art. 2(3),

Mając na uwadze Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, a w szczególności jego art. 41, ust. 1,

Zważywszy, że:

(1) środki przejściowe należy zastosować w celu uniknięcia ryzyka zakłóceń w obrocie, które mogłyby wpłynąć negatywnie na wspólną organizację rynków rolnych w związku z Przystąpieniem 10 nowych Państw do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r.;

(2) zgodnie z przepisami zawartymi w Rozporządzeniu Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r., ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji eksportowych wobec produktów rolniczych (1), zmienionym ostatnio Rozporządzeniem (WE) nr 500/2003 (2), produkty nie podlegają refundacji o ile nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty w ciągu 60 dni od zatwierdzenia deklaracji eksportowej. Obowiązek opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty w ciągu 60 dni od zatwierdzenia deklaracji eksportowej jest także podstawowym wymogiem zwolnienia zabezpieczenia związanego z licencją zgodnie z Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu licencji importowych i eksportowych oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolniczych(3), poprawionym ostatnio Rozporządzeniem (WE) nr 325/2003 (4). Ponieważ granice wewnętrzne zostaną usunięte wraz z Przystąpieniem, produkty wywożone ze Wspólnoty Piętnastu będą musiały opuścić obszar celny Wspólnoty w każdym przypadku nie później niż dnia 30 kwietnia 2004 r., w tym także w przypadku, gdy deklaracja eksportowa została zatwierdzona na mniej niż 60 dni przed terminem Przystąpienia;

(3) zakłócenia w obrocie zdolne do załamania danych organizacji rynków często są powodowane przez produkty sztucznie przemieszczane w związku z rozszerzeniem i nie stanowiące normalnych zapasów danego Państwa. Nadmierne zapasy mogą także wynikać z produkcji krajowej. Należy zatem wprowadzić przepisy o zapobiegawczych opłatach nakładanych na nadmierne zapasy w nowych Państwach Członkowskich;

(4) Należy zapobiec temu, aby towary, względem których refundacje eksportowe wypłacono przed 1 maja 2004 r., korzystały z ponownej refundacji, gdy będą wywożone do krajów trzecich po 30 kwietnia 2004 r.

(5) środki przewidziane niniejszym Rozporządzeniem są niezbędne i właściwe oraz powinno się je stosować w jednolity sposób;

(6) środki przewidziane niniejszym Rozporządzeniem są zgodne z opinią wszystkich zainteresowanych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszego Rozporządzenia:

- (a) 'Wspólnota Piętnastu' oznacza Wspólnotę według stanu na dzień dnia 30 kwietnia 2004 r.;
- (b) 'nowe Państwa Członkowskie' oznaczają Republikę Czeską, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Węgry, Maltę, Polskę, Słowenię i Słowację;
- (c) 'Wspólnota rozszerzona' oznacza Wspólnotę według stanu na dzień 1 maja 2004 r.;
- (d) 'produkty' oznaczają produkty rolnicze oraz/lub towary nie objęte załącznikiem I do Traktatu ;
- (e) 'refundacja produkcji' oznacza refundację przyznawaną zgodnie z art. 7 Rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 (5) lub art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) nr 3072/95 (6) lub art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (7).

Artykuł 2

Eksport ze Wspólnoty Piętnastu

W przypadkach, gdy w odniesieniu do produktów przeznaczonych na eksport ze Wspólnoty Piętnastu do jednego z nowych Państw Członkowskich, dla których deklaracja eksportowa została przyjęta najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2004 r., do tego dnia nie zostały spełnione warunki określone w art. 3 Rozporządzenia (WE) nr 800/1999, beneficjent powinien zwrócić wszelką refundację otrzymaną zgodnie z art. 52 tego Rozporządzenia.

Artykuł 3

Reżim zawieszający

1. Artykuł niniejszy stosuje się jako odstępstwo od załącznika IV, rozdział 5 Aktu Przystąpienia oraz od art. 20 i art. 214 Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Kodeks Celny Wspólnoty (1).
2. Produkty wymienione w art. 4(5), które przed 1 maja 2004 r. były w wolnym obrocie we Wspólnocie Piętnastu lub w jednym z nowych Państw Członkowskich, a w dniu 1 maja 2004 r. są tymczasowo składowane lub podlegają jednej z czynności celnych lub procedur, o których mowa w art. 4(15)(b) lub art. (16)(b) do (g) Rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, we Wspólnocie rozszerzonej, lub które są transportowane po poddaniu formalnościom wywozowym wewnątrz Wspólnoty rozszerzonej, należy obciążyć cłem przywozowym *erga omnes* według stawki obowiązującej w dniu dopuszczenia do wolnego obrotu.

Zapisów pierwszego akapitu nie stosuje się do produktów wywożonych ze Wspólnoty Piętnastu, jeśli importer przedstawi dowody, że nie ubiegano się o żadną refundację eksportową względem tych produktów w kraju eksportu. Na życzenie importera eksporter zapewni otrzymanie potwierdzenia przez kompetentny organ na deklaracji wywozowej, że nie ubiegano się o refundację eksportową względem tych produktów w kraju eksportu.

(1) Dz. U. L 102, 17.4.1999, str. 11.
(2) Dz. U. L 74, 20.3.2003, str. 19.
(3) Dz. U. L 152, 24.6.2000, str. 1.
(4) Dz. U. L 47, 21.2.2003, str. 21.
(5) Dz. U. L 181, 1.7.1992, str. 21.
(6) Dz. U. L 329, 30.12.1995, str. 18.
(7) Dz. U. L 178, 30.6.2001, str. 1.

3. Produkty wymienione w art. 4(5) pochodzące z krajów trzecich, które podlegają uszlachetnieniu czynnemu, o którym mowa w art. 4(16)(d), lub tymczasowemu dopuszczeniu, o którym mowa w art. 4(16)(f) Rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, w jednym z Państw Członkowskich w dniu 1 maja 2004 r. i które dopuszcza się do wolnego obrotu tego dnia lub później, należy obciążyć cłem przywozowym obowiązującym w dniu dopuszczenia do wolnego obrotu względem produktów pochodzących z krajów trzecich.

Artykuł 4

Oplaty od towarów w wolnym obrocie

1. Bez uszczerbku dla załącznika IV, rozdział 4 Aktu Przystąpienia oraz o ile na szczeblu danego Państwa nie stosuje się bardziej restrykcyjnych rozwiązań prawnych, nowe Państwa Członkowskie powinny pobrać opłaty od posiadaczy nadmiernych zapasów produktów będących w wolnym obrocie w dniu 1 maja 2004 r.

2. Aby określić nadmierne zapasy poszczególnych posiadaczy nowe Państwa Członkowskie wezmą pod uwagę, w szczególności:

- (a) dostępne średnie stany zapasów z lat poprzedzających Przystąpienie;
- (b) strukturę obrotów w latach poprzedzających Przystąpienie;
- (c) okoliczności, w których zapasy powstały.

Pojęcie nadmiernych zapasów odnosi się do produktów importowanych do nowego Państwa Członkowskiego lub pochodzących z nowego Państwa Członkowskiego. Pojęcie nadmiernych zapasów odnosi się także do produktów przeznaczonych na rynki nowych Państw Członkowskich.

Inwentaryzację zapasów należy przeprowadzić na podstawie Nomenklatury Scalonej obowiązującej w dniu 1 maja 2004 r.

3. Kwotę opłaty, o której mowa w ust. 1 określa stawka *erga omnes* cła przywozowego obowiązująca w dniu 1 maja 2004 r. Przychody z opłat pobranych przez organy krajowe przeznacza się do krajowego budżetu nowego Państwa Członkowskiego.

4. Aby zapewnić poprawne naliczenie opłat, o których mowa w ust. 1, nowe Państwa Członkowskie bezzwłocznie przeprowadzą inwentaryzację zapasów według stanu na dzień 1 maja 2004 r. W tym celu nowe Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o ilości produktów z nadmiernymi zapasami, z wyjątkiem ilości pozostających w zapasach publicznych, o których mowa w art. 5, najpóźniej do dnia 31 lipca 2004 r.

5. Artykuł niniejszy stosuje się do produktów objętych następującymi kodami NS:

— w przypadku Cypru:

0204 43 10, 0206 29 91, 0408 11 80, 1602 32 11, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 20 10, 0405 20 30, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007, 1008, 1101, 1102, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (2), 1702 40 (3), 1702 90 (4), 1901 90 99, 2003 10 20, 2003 10 30, 2106 90 98 (5),

— w przypadku Republiki Czeskiej:

0201 30 00, 0202 30 90, 0206 29 91, 0203 11 10, 0203 21 10, 0207 14 10, 0207 14 60, 0207 14 70, 0207 27 10, 0408 11 80, 0408 91 80, 1602 32 11, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 20 10, 0405 20 30, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007, 1008, 1101, 1102, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (2), 1702 40 (3), 1702 90 (4),

1806 20, 1901 90 99, 2003 10 20, 2003 10 30, 2008 20, 2009 11, 2009 12, 2009 19, 2009 40, 2106 90 98 (5),

— w przypadku Estonii:

(1) Dz. U. L 302, 19.10.1992, str. 1.

(2) Z wyjątkiem 1702 30 10.

(3) Z wyjątkiem 1702 40 10.

(4) Ograniczone do 1702 90 10, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79.

(5) Tylko dla towarów o zawartości mleka ponad 40 %.

0201 30 00, 0202 30 90, 0204 30 00, 0204 43 10, 0206 29 91, 0203 11 10, 0203 21 10, 0207 14 10, 0207 14 50, 0207 14 60, 0207 14 70, 0207 27 10, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 20 10, 0405 20 30, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40,

1007, 1008, 1101, 1102, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (1), 1702 40 (2), 1702 90 (3), 1806 20, 1901 90 99, 2003 10 20, 2003 10 30, 2009 11, 2009 12, 2009 19, 2009 40, 2009 71, 2009 79, 2106 90 98 (4),

— w przypadku Węgier:

0201 30 00, 0202 30 90, 0204 30 00, 0204 43 10, 0206 29 91, 0203 11 10, 0203 21 10, 0207 14 10, 0207 14 60, 0207 14 70, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007, 1008, 1101, 1102 10, 1102 20, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (1), 1702 40 (2), 1702 90 (3), 1806 20, 2003 10 20, 2003 10 30, 2106 90 98 (4),

— w przypadku Łotwy:

0201 30 00, 0202 30 90, 0204 30 00, 0204 43 10, 0206 29 91, 0207 12 90, 0207 14 10, 0207 14 60, 0207 14 70, 0207 27 10, 0408 11 80, 0408 91 80, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007, 1008, 1101, 1102, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (1), 1702 40 (2), 1702 90 (3), 1806 20, 1901 90 99, 2003 10 20, 2003 10 30, 2009 11, 2009 19, 2106 90 98 (4),

— w przypadku Litwy:

0201 30 00, 0202 30 90, 0204 30 00, 0204 43 10, 0206 29 91, 0203 11 10, 0203 21 10, 0207 14 10, 0207 14 60, 0207 14 70, 0207 27 10, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007, 1008, 1101, 1102, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (1), 1702 40 (2), 1702 90 (3), 1901 90 99, 2002 90, 2003 10 20, 2003 10 30, 2008 20, 2009 11, 2009 12, 2009 19, 2009 40, 2106 90 98 (4),

— w przypadku Malty:

0202 30 90, 0204 30 00, 0204 43 10, 0408 11 80, 0408 91 80, 0206 29 91, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 20 10, 0405 20 30, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007, 1008, 1101, 1102, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (1), 1702 40 (2), 1702 90 (3), 1806 20, 2003 10 20, 2003 10 30, 2106 90 98 (4),

— w przypadku Polski:

0201 30 00, 0202 30 90, 0203 11 10, 0203 21 10, 0204 30 00, 0204 43 10, 0206 29 91, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007, 1008, 1101, 1102, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (1), 1702 40 (2), 1702 90 (3), 2003 10 20, 2003 10 30, 2008 20,

— w przypadku Słowacji:

0201 30 00, 0202 30 90, 0206 29 91, 0203 11 10, 0203 21 10, 0207 14 10, 0207 14 60, 0207 14 70, 0207 27 10, 0408 11 80, 0408 91 80, 1602 32 11, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 20 10, 0405 20 30, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007, 1008, 1101, 1102, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (1), 1702 40 (2), 1702 90 (3), 1806 20, 1901 90 99, 2003 10 20, 2003 10 30, 2008 20, 2009 11, 2009 12, 2009 19, 2009 40, 2106 90 98 (4),

— w przypadku Słowenii:

0201 30 00, 0202 30 90, 0204 30 00, 0204 43 10, 0206 29 91, 0203 11 10, 0203 21 10, 0207 12 10, 0207 12 90, 0207 14 10, 0207 14 60, 0207 14 70, 0408 11 80, 0408 91 80, 1602 32 11, 0402 10, 0402 21, 0405 10, 0405 20 10, 0405 20 30, 0405 90, 0406, 0703 20 00, 0711 51 00, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006 10, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007, 1008, 1101, 1102, 1103, 1104, 1107, 1108, 1509, 1510, 1517, 1702 30 (1), 1702 40 (2), 1702 90 (3), 2003 10 20, 2003 10 30, 2008 20, 2009 11, 2009 12, 2009 19, 2009 40, 2106 90 98 (4).

(1) Z wyjątkiem 1702 30 10.

(2) Z wyjątkiem 1702 40 10.

(3) Ograniczone do 1702 90 10, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79.

(4) Tylko dla towarów o zawartości mleka ponad 40 %.

Gdy dany kod NS obejmuje produkty, dla których cło przywózowe, o którym mowa w ust. 3 nie jest jednakowe, inwentaryzację zapasów, o której mowa w ust. 4, należy przeprowadzić oddzielnie dla każdego produktu lub grupy podlegającej innej stawce cła przywózowego.

6. Do wykazu podanego w ust. 5 Komisja może dodać inne produkty lub niektóre z niego usunąć.

Artykuł 5

Spis zapasów publicznych

Najpóźniej do dnia 31 lipca 2004 r. każde nowe Państwo Członkowskie przedstawi wykaz oraz ilości towarów stanowiących zapasy publiczne w tym Państwie Członkowskim, zgodnie z załącznikiem IV, rozdział 4 Aktu Przystąpienia.

Artykuł 6

Rezerwy państwowe

Zapasy, o których mowa w art. 4(4) oraz art. 5, nie obejmują rezerw państwowych, które mogły ustanowić nowe Państwa Członkowskie. Powinny one natomiast powiadamiać Komisję o wszelkich zmianach w stanach rezerw państwowych oraz podstawach, którymi kierowano się przy wprowadzaniu tych zmian, w celu ustanowienia ogólnego bilansu Wspólnoty.

Artykuł 7

Środki na wypadek nie wniesienia opłat

Jeśli jakiegokolwiek Państwo Członkowskie podejrzewa, że opłaty przewidziane w art. 3 i art. 4 nie zostały wniesione względem jakiegokolwiek produktu, poinformuje zainteresowane Państwo Członkowskie, w sposób umożliwiający mu podjęcie stosownych działań.

Artykuł 8

Dowód nie korzystania z refundacji/refundacji produkcji

Produkty, dla których deklaracja eksportu do krajów trzecich jest zatwierdzana przez nowe Państwa Członkowskie w okresie od 1 maja 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r., mogą ubiegać się o refundację eksportową lub o refundację w ramach jednej z procedur, o których mowa w art. 4 i art. 5 Rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 (1) pod warunkiem ustalenia, że dotychczas nie wypłacono jeszcze żadnej refundacji eksportowej względem tych produktów lub ich składników.

Artykuł 9

Wykluczenie podwójnej wypłaty refundacji

Żaden produkt nie może korzystać z więcej niż jednej refundacji eksportowej. Żaden produkt, który uzyskał refundację eksportową, nie kwalifikuje się do dopłaty do produkcji, gdy został użyty w procesie wytwarzania produktów, o których mowa w załączniku I do Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1722/93 (2) lub w załączniku I do Rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 (3).

Artykuł 10

Wejście w życie

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie pod warunkiem i w dniu wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje do dnia 30 kwietnia 2007.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 listopada 2003 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

(1) Dz. U. L 62, 7.3.1980, str. 5.

(2) Dz. U. L 159, 1.7.1993, str. 112.

(3) Dz. U. L 178, 30.6.2001, str. 63.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 60/2004..

z dnia 14 stycznia 2004r.

ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, i Słowacji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, a w szczególności art. 2 ust. 3 tego traktatu,

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, a w szczególności pierwszy akapit art. 41 tego aktu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) reguły dotyczące uregulowań produkcyjnych i handlowych rynku cukru wprowadzone do rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru¹ Aktem Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, (zwanym odąd „Aktem Przystąpienia”) będą miały zastosowanie od dnia 1 maja 2004 r., czyli dwa miesiące przed końcem roku gospodarczego 2003/2004. Potrzebne są zatem środki przejściowe w celu przestawienia się z uregulowań produkcyjnych i handlowych obowiązujących w Republice Czeskiej, Estonii, Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, Polsce, Słowenii i Słowacji, (zwanym odąd „nowymi Państwami Członkowskimi”) na te przewidziane rozporządzeniem (WE) nr 1260/2001;
- (2) w przypadku roku gospodarczego 2003/2004, cała produkcja cukrownicza w nowych Państwach Członkowskich realizowana jest na podstawie uregulowań wewnętrznych, a główne ilości ich produkcji zostaną sprzedane przed 1 maja 2004 r. W konsekwencji przepisy dotyczące cen, porozumień branżowych i samofinansowania przewidziane art. 2 do 6 i art. 10 do 21 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 nie powinny być stosowane przed 1 lipca 2004 r. Niestosowanie ustaleń dotyczących samofinansowania i przepisu o cenach odnośnie cukru wyprodukowanego przed 1 lipca 2004 r. oznacza, że ustalenie w sprawie zwrotów wywozowych przewidzianych art. 27 do 31 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 oraz ustalenia interwencyjne i dotyczące dopłat do produkcji przewidziane w art. 7, 8 i 9 tego rozporządzenia nie powinny być stosowane przed 1 lipca 2004 r.
- (3) w przypadku izoglukozy, produkcja jest stabilna i zgodna z popytem, a zatem konieczne jest ustalenie odpowiedniego udziału podstawowych ilości izoglukozy przydzielonych nowym Państwom Członkowskim produkującym izoglukozę w celu ułatwienia dostosowania oraz zapewnienia równowagi produkcji i konsumpcji w

¹ Dz. U. L 178, 30.06.2001, str. 1. Rozporządzenie w brzmieniu po nowelizacji Aktem Przystąpienia.

powiększonej Wspólnocie. Jednakże, dla celów zapewnienia jednakowego traktowania izoglukozy i cukru, art. 2 do 21 i 27 o 31 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 powinny być stosowane do izoglukozy w nowych Państwach Członkowskich od 1 lipca 2004 r.;

- (4) Akt Przystąpienia wyznacza maksymalne potrzeby zaopatrzeniowe dla przedsiębiorstwa produkującego cukier w Słowenii na 19 585 ton. W celu zapewnienia dostaw do tego przedsiębiorstwa cukru surowego do rafinacji między 1 maja a 30 czerwca 2004 r., należy wyznaczyć odpowiedni udział maksymalnych potrzeb zaopatrzeniowych dla tego okresu;
- (5) istnieje znaczne ryzyko zakłóceń na rynkach w sektorze cukrowniczym wywołanych przez wprowadzanie produktów do nowych Państw Członkowskich przed ich przystąpieniem w celach spekulacyjnych. Należy zatem przyjąć przepisy ułatwiające okres przejściowy w celu uniknięcia tego typu ruchów spekulacyjnych w związku z przystąpieniem nowych Państw Członkowskich. Podobne przepisy przyjęto już odnośnie handlu produktami rolnymi w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, rozporządzeniem (WE) nr 1972/2003². Konieczne są odrębne przepisy w celu uwzględnienia specyfiki sektora cukrowego;
- (6) rozdział 5 załącznika IV do Aktu Przystąpienia przewiduje, że towary objęte różnymi rodzajami systemów zawieszających w dniu przystąpienia wyłączone są, na określonych warunkach, z opłat celnych w przypadku wprowadzenia do wolnego obrotu. Jednakże w sektorze cukru istnieje wysokie ryzyko, że możliwość ta będzie wykorzystywana do celów spekulacyjnych. W dodatku pozwoliłoby to podmiotom gospodarczym na obejście obowiązku ustanowionego niniejszym rozporządzeniem dotyczącego wycofania z rynku na ich koszt nadwyżek cukru lub izoglukozy stwierdzonych przez władze nowych Państw Członkowskich lub wniesienia opłat w przypadku, gdy nie można przedstawić dowodu wycofania tych ilości. Produkty stanowiące takie ryzyko powinny zatem podlegać należnościom przywozowym w dniu wprowadzenia do swobodnego obrotu;
- (7) co więcej, i zgodnie z Aktem Przystąpienia, ilości zapasów cukru i izoglukozy przekraczające normalnie utrzymywane zapasy należy wyeliminować z rynku na koszt nowych Państw Członkowskich. Nadwyżki zapasów określi Komisja na podstawie rozwoju handlu, trendów produkcyjnych i konsumpcyjnych w nowych Państwach Członkowskich w okresie od 1 maja 2000 r. do 30 kwietnia 2004 r. Dla celów tej procedury, oprócz cukru i izoglukozy, należy również rozważyć inne produkty zawierające znaczącą zawartość cukru, ponieważ one również mogą być potencjalnym celem spekulacji. W przypadku, gdy określone ilości cukru i izoglukozy nie zostaną wyeliminowane z rynku Wspólnoty najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2004 r., nowe Państwa Członkowskie, których to dotyczy, będą odpowiedzialne finansowo za odpowiednią ilość. Suma, którą należy obciążyć nowe Państwo Członkowskie, płatna do budżetu Wspólnoty w przypadku nie wyeliminowania nadwyżkowych zapasów, powinna odpowiadać najwyższemu zwrotowi wywozowemu stosowanemu w okresie od 1 maja 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r.;

² Dz. U. L 293 z 11.11.2003, str.3.

- (8) jest w interesie zarówno Wspólnoty, jak i nowych Państw Członkowskich zapobieżenie nagromadzeniu nadwyżkowych zapasów, a w każdym razie powinna istnieć możliwość zidentyfikowania podmiotów gospodarczych lub osób zaangażowanych w duże handlowe przedsięwzięcia spekulacyjne. W tym celu nowe Państwa Członkowskie powinny dysponować 1 maja 2004 r. systemem, który pozwalałby na zidentyfikowanie podmiotów odpowiedzialnych za taki rozwój wypadków;
- (9) w celu określenia nadwyżkowych zapasów oraz wyeliminowania zidentyfikowanych nadwyżkowych zapasów, nowe Państwa Członkowskie powinny dostarczyć Komisji najnowsze statystyki dotyczące handlu, produkcji i konsumpcji rozważanych produktów jak również dowód wyeliminowania z rynku zidentyfikowanych nadwyżkowych zapasów do określonego terminu;
- (10) środki przewidziane niniejszym rozporządzeniem są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJĘŁA NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SEKCJA 1

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE W ZWIĄZKU Z PRZYSTĄPIENIEM

Artykuł 1

Stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia nr 1260/2001

Art. 2 do 21 oraz art. 27 do 31 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 nie mają zastosowania w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. w stosunku do Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (zwanych dalej „nowymi Państwami Członkowskimi”).

Artykuł 2

Kwoty izoglukozy

W przypadku okresu od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. podstawowe ilości izoglukozy A i B dla nowych Państw Członkowskich produkujących izoglukozę wynoszą:

	Podstawowa ilość A w tonach substancji suchej	Podstawowa ilość B w tonach substancji suchej
Węgry	21 271	1 667
Polska	4 152	312
Słowacja	6 254	837

Artykuł 3

Preferencyjny import cukru trzcinowego

W celu pokrycia zapotrzebowania dla celów rafinacji surowego cukru trzcinowego w przypadku okresu od 1 maja 2004 r. do 30 czerwca 2004 r., Słowenia może wydawać w tym okresie zezwolenia na „specjalny cukier preferencyjny” w ramach 3 264 ton, wyrażonych w równoważniku cukru białego i na warunkach przewidzianych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1159/2003³.

SEKCJA 2

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE DLA ZAPOBIEŻENIA SPEKULACJI

Dla celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

(1) „cukier” oznacza:

- (a) cukier buraczany i trzcinowy w postaci stałej objęty kodem CN 1701;
- (b) syrop cukrowy objęty kodami CN 1702 60 95, 1702 90 99 i 2106 90 59;
- (c) syrop inulinowy objęty kodami CN 1702 60 80 i 1702 90 80;

(2) „izoglukoza” oznacza produkt objęty kodami CN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 6010, 1702 90 30 i 2106 90 30;

(3) „produkty przetworzone” oznaczają produkty zawierające dodatek cukru/równoważnika cukru w ilości przekraczającej 10%, otrzymane w wyniku przetworzenia produktów rolnych;

(4) „fruktoza” oznacza chemicznie czystą fruktozę objętą kodem CN 1702 5000.

Artykuł 5

System zawieszający

1. W drodze odstępstwa od rozdziału 5 załącznika IV do Aktu Przystąpienia oraz art. 20 i 214 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁴, produkty objęte kodami CN 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 2101 1292, 2301 2092, 2105 i 2202 z wyjątkiem wyszczególnionych w art. 4 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr

³ Dz. U. L 162, z 1.7.2003, str. 25.

⁴ Dz. U. L 302 z 19.10.1992 r., str. 1.

1972/2003⁵, podlegają należnościami przywozowym *erga omnes*, w tym wszelkim dodatkowym przywozowym opłatom celnym stosowanym w dniu wprowadzenia do wolnego obrotu, pod warunkiem, że:

- (a) przed 1 maja 2004 znajdowały się w wolnym obrocie na terenie Wspólnoty zgodnie ze stanem na 30 kwietnia 2004 lub w nowym Państwie Członkowskim i;
- (b) 1 maja 2004 r.:
 - i) były tymczasowo składowane lub
 - ii) podlegały zabiegom celnym lub procedurom, o których mowa w art. 4 ust. 15 lit. b i art. 4 ust. 16 lit. b) do g) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 we Wspólnocie, lub
 - iii) znajdowały się w transporcie po przejściu formalności eksportowych w ramach rozszerzonej Wspólnoty.

Powyższy akapit nie stosuje się wobec produktów, z wyjątkiem rafinowanego cukru buraczanego C, syropu izoglukozowego C oraz syropu inulinowego C objętych kodami CN, odpowiednio, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30, 1702 60 80 i 1702 90 80, wyeksportowanych ze Wspólnoty Piętnastu, jeśli importer przedstawi dowód, że nie ubiegał się o zwroty wywozowe tych produktów w kraju eksportującym. Na żądanie importera, eksporter podejmie działania w celu uzyskania potwierdzenia od właściwego organu na zgłoszeniu wywozowym, że nie ubiegano się o zwrot wywozowy odnośnie tych produktów w kraju wywozu.

2. W drodze odstępstwa od postanowień rozdziału 5 załącznika IV do Aktu Przystąpienia oraz art. 20 i 214 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, produkty objęte kodami CN 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 2101 1292, 2105 i 2202 z wyjątkiem wyszczególnionych w art. 4 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003, pochodzące z krajów trzecich podlegają należnościami przywozowym, w tym wszelkim dodatkowym przywozowym opłatom celnym stosowanym w dniu wprowadzenia do wolnego obrotu, pod warunkiem, że:

- (a) podlegają uszlachetnieniu czynnemu, o którym mowa w art. 4 ust 16 lit. lub tymczasowemu dopuszczeniu, o którym mowa w art. 4 ust 16 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 w nowym Państwie Członkowskim w dniu 1 maja 2004 r.;
- (b) wprowadzono je do wolnego obrotu w dniu 1 maja 2004 roku lub później.

Artykuł 6

Nadmierne zapasy

1. Komisja ustali najpóźniej do 31 października 2004 r. dla każdego z nowych Państw Członkowskich, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia

⁵ Dz. U. L 293, z 11.11.2003 r., str.3.

(WE) nr 1260/2001, ilości cukru jako takiego i zawartego w produktach przetworzonych, izoglukozy i fruktozy przekraczające ilości traktowane jako normalne zapasy w dniu 1 maja 2004 i które muszą zostać wyeliminowane z rynku na koszt nowych Państw Członkowskich.

W celu ustalenia tej nadwyżkowej ilości, uwzględnia się w szczególności rozwój wypadków w roku poprzedzającym przystąpienie w stosunku do poprzednich lat odnośnie:

- (a) przywożonych i wywożonych ilości cukru jako takiego i zawartego w produktach przetworzonych, izoglukozy i fruktozy;
 - (b) produkcji, spożycia i zapasów cukru i izoglukozy;
 - (c) okoliczności, w których gromadzono zapasy.
2. Nowe Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, zapewnia eliminację z rynku ilości cukru lub izoglukozy, bez interwencji ze strony Wspólnoty, równej nadwyżkowej ilości, o której mowa w ust. 1, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2005 r.:
- (a) przy pomocy wywozu bez zwrotów ze strony Wspólnoty;
 - (b) poprzez zużycie w sektorze materiałów palnych;
 - (c) przez denaturowanie, bez wsparcia, na paszę dla zwierząt, zgodnie z tytułami III i IV rozporządzenia Komisji (EWG) nr 100/72⁶.
3. W celu wdrożenia przepisów ust. 2, właściwe organy w nowych Państwach Członkowskich powinny dysponować w dniu 1 maja 2004 r. systemem identyfikacji będących w obrocie lub wyprodukowanych nadwyżkowych ilości cukru jako takiego lub w zawartego w produktach przetworzonych, izoglukozy lub fruktozy, na poziomie głównych podmiotów gospodarczych, których to dotyczy. System ten może w szczególności opierać się na śledzeniu przywozu, monitorowaniu fiskalnym, badaniach w oparciu o księgowość prowadzoną przez podmioty gospodarcze i stan zapasów fizycznych oraz korzystać ze środków takich, jak gwarancje na ryzyko. System identyfikacji działa w oparciu o ocenę ryzyka, która przywiązuje należyłą uwagę w szczególności do następujących kryteriów:
- rodzaju działalności podmiotów, których to dotyczy;
 - zdolności magazynowej pomieszczeń magazynowych;
 - poziomu działalności.

Nowe Państwo Członkowskie wykorzysta ten system w celu zmuszenia podmiotów, których to dotyczy, do wyeliminowania z rynku na ich koszt ilość cukru lub izoglukozy równoważnej ustalonej w stosunku do tego podmiotu indywidualnej ilości nadwyżkowej. Podmioty, których to dotyczy przedstawiają dowód satysfakcjonujący nowe Państwo Członkowskie, że produkty zostały wyeliminowane z rynku najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2005 r.

⁶ Dz. U. L 12, 15.01.1972, str. 15.

W przypadku, gdy taki dowód nie został przedstawiony, nowe Państwo Członkowskie nałoży opłatę odpowiadającą danej ilości pomnożonej przez najwyższe opłaty przywozowe stosowane do tego produktu w okresie od 1 maja 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r., powiększone o 1,21 EUR/100 kg za cukier biały lub równoważnik w substancji suchej.

Kwota, o której mowa w trzecim akapicie, powinna zasilić budżet narodowy nowego Państwa Członkowskiego.

4. W przypadku, gdy cukier lub izoglukoza zostały wyeliminowane zgodnie z ust. 2 lit. (a), podmioty, których to dotyczy, przedstawiają dowód wywozu najpóźniej do dnia 31 lipca 2005 r., okazując:
 - (a) licencje eksportowe wydane zgodnie z rozporządzeniami Komisji (WE) nr 1291/2000⁷ i (WE) nr 1464/95⁸;
 - (b) odpowiednie dokumenty, o których mowa w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 konieczne do wydania gwarancji.

Wniosek o wydanie licencji eksportowej, o której mowa w lit. (a) zawiera w polu nr 20 następujące wskazanie: „do wywozu zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. (a) rozporządzenia (WE) nr 60/2004”.

Licencja eksportowa, o której mowa w lit. (a) zawiera w polu nr 22 następujące wskazanie: „do wywozu bez zwrotu lub opłaty (ilość, dla której wydano to świadectwo) kg; świadectwo jest ważne jedynie w(nowe Państwo Członkowskie, które je wydało)”.

Licencja eksportowa, o której mowa w lit. (a) jest ważna od dnia jej wydania do dnia 1 maja 2005 r.

Artykuł 7

Dowód eliminacji przez nowe Państwa Członkowskie

1. Najpóźniej do dnia 31 lipca 2005 r., nowe Państwo Członkowskie przedstawi Komisji dowód, że nadwyżkowa ilość, o której mowa w art. 6 ust. 1 została wyeliminowana z rynku zgodnie z art. 6 ust. 2 i wyszczególni, dla każdej z metod, wyeliminowaną ilość.
2. W przypadku, gdy nie przedstawiono dowodu wyeliminowania z rynku zgodnie z ust. 1, dla części lub całości nadwyżkowej ilości, nakłada się na nowe Państwo

⁷ Dz. U. L 152, z 24.06.2000, str. 1.

⁸ Dz. U. L 144, z 28.06.1995, str. 14.

Członkowskie opłatę w wysokości równej ilości nie wyeliminowanej z rynku pomnożonej przez najwyższe dopłaty wywozowe stosowane w przypadku cukru białego objętego kodem CN 1701 99 10 w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r. Kwota ta zasili budżet Wspólnoty najpóźniej do 30 listopada 2005 r. i zostanie wzięta pod uwagę do obliczenia opłat produkcyjnych dla roku gospodarczego 2004/2005.

Artykuł 8

Kontrola

1. Nowe Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu wdrożenia niniejszej sekcji, a w szczególności ustanawia procedury kontrolne konieczne dla wyeliminowania nadwyżkowej ilości, o której mowa w art. 6 ust. 1.
2. Nowe Państwa Członkowskie przedstawiają najpóźniej do dnia 31 lipca 2004 r.:
 - a) informacje o systemie ustanowionym w celu identyfikacji nadwyżkowych ilości, o których mowa w pierwszym akapicie art. 6 ust. 3;
 - b) ilości cukru, izoglukozy, fruktozy i produktów przetworzonych wywiezionych i przywiezionych miesięcznie w okresie od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r., przedstawione oddzielnie dla wywozu i przywozu do Wspólnoty zgodnie ze stanem na dzień 30 kwietnia 2004 r., do nowych Państw Członkowskich i krajów trzecich;
 - c) dla okresu od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 1 maja 2004 r., stan zapasów cukru i izoglukozy na dzień 1 maja każdego roku.

SEKCJA 3

PRZEPIS KOŃCOWY

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 1 maja 2004 r. w związku z wejściem w życie Traktatu o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest stosowane bezpośrednio we wszystkich Państwach Członkowskich

Sporządzono w Brukseli, [...]

W imieniu Komisji

[...]

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 230/2004
z dnia 10 lutego 2004 r.
zmieniające Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1972/2003 w sprawie środków
przejściowych stosowanych względem obrotu produktami rolnymi z powodu
przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski,
Słowenii i Słowacji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, a w szczególności jego art. 2(3),

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, a w szczególności jego art. 41, ust.1,

zważywszy, że:

(1) Art. 4(4) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003¹ stanowi, że nowe państwa członkowskie przeprowadzą bezzwłocznie inwentaryzację zapasów dostępnych w dniu 1 maja 2004 r., w celu zapewnienia, aby opłata nałożona na posiadaczy nadmiernych zapasów była pobierana w sposób prawidłowy.

Aby ułatwić przeprowadzenie inwentaryzacji, która obejmuje znaczną liczbę produktów rolnych i produktów nie objętych załącznikiem I oraz aby oszacować potencjalne ryzyko w sposób efektywny, nowe państwa członkowskie mogą stosować system analizy ryzyka dla identyfikacji posiadaczy nadmiernych zapasów.

(2) Konieczne jest zapobieżenie sytuacji, w której towary objęte refundacjami eksportowymi korzystałyby z jakichkolwiek środków interwencyjnych lub pomocy określonej w tytule I w rozdziałach II i III rozporządzenia Rady 1255/1999² z 17 maja 1999 r., ustanawiającego wspólną organizację rynku w sektorze mleka i produktów mleczarskich.

(3) W konsekwencji rozporządzenie Komisji Nr 1972/2003 powinno być zmienione.

(4) Środki przewidziane w obecnym rozporządzeniu są zgodne z opinią wszystkich właściwych komitetów zarządzających.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie WE nr 1972/2003 jest zmienione jak następuje:

¹ Dz.U. L 293 z 11.11.2003 r., str.3.

² Dz.U. L 160 z 26.06.1999 r. str.48., rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) Nr 1787/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003 r., str.121).

1. Artykuł 4 ulega zmianie jak niżej:

(a) ustęp 4 zastępuje się następująco:

„4. Aby zapewnić, by opłaty wymienione w ust. 1 były prawidłowo nakładane, nowe państwa członkowskie przeprowadzą bez zwłoki inwentaryzację zapasów dostępnych na dzień 1 maja 2004 r. W tym celu mogą zastosować system do identyfikowania posiadaczy nadmiernych zapasów, opierając się na analizie ryzyka, szczególnie biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- typ działalności posiadacza
- zdolność magazynową
- poziom aktywności

Nowe państwa członkowskie notyfikują Komisji najpóźniej 31 października 2004 r. ilość produktów w nadmiernych zapasach, z wyjątkiem ilości zapasów publicznych, o których mowa w art. 5.”;

(b) w drugim, trzecim, szóstym, dziewiątym i dziesiątym tiret ustępu 5 kod CN „2009 40” jest zastąpiony przez „2009 41 i 2009 49”;

2. Tytuł artykułu 8 „dowód nie wpłacenia refundacji /refundacji produkcji” zastępuje się przez „dowód nie wpłacenia refundacji”.

3. w art. 9, drugie zdanie jest zastąpione następującym tekstem: „żaden produkt, który uzyskał refundację eksportową nie będzie korzystał ani z refundacji produkcji, gdy został użyty do wytworzenia produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji 1722/93 lub w załączniku I do rozporządzenia Nr 1265/2201, ani z jakichkolwiek środków interwencyjnych lub pomocy, która jest określona w tytule I. rozdział II i III rozporządzenia 1255/1999.

Art.2

Rozporządzenie wchodzi w życie 1 maja 2004 r., pod warunkiem wejścia w życie Traktatu Akcesyjnego Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej.

Będzie obowiązywać do 30 kwietnia 2007 r. i będzie w całości i bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 10 lutego 2004.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 100/72

z dnia 14 stycznia 1972 r.

ustanawiające szczegółowe zasady odnoszące się do denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 1009/78/EWG z dnia 18 grudnia 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2727/71², w szczególności jego art. 9 ust. 8 i art. 38,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 2049/69 z dnia 17 października 1969 r., ustanawiające ogólne zasady denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2863/71⁴, nie zawiera żadnych dodatkowych przepisów dotyczących obszaru stosowania certyfikatu na premię denaturacyjną; odpowiednie szczegółowe zasady znajdowały się w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2061/69 z dnia 20 października 1969 r., ustanawiającym szczegółowe zasady denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt⁵, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 772/71⁶; rozporządzenie (EWG) nr 2061/69 było już kilkakrotnie zmieniane, zaś obecnie zachodzi konieczność wprowadzenia do niego kolejnych ważnych zmian; w celu zapewnienia przejrzystości, szczegółowe zasady denaturacji cukru dla paszy dla zwierząt powinny zatem zostać skonsolidowane w nowym rozporządzeniu;

w rozporządzeniu (EWG) nr 2049/69 przewidziano dwie metody ustalania premii denaturacyjnej, a mianowicie w sposób jednolity dla całej Wspólnoty lub za pomocą procedury przetargowej; szczegółowe zasady dla tej procedury można wzorować w przeważającej części na przepisach zawartych w rozporządzeniu (EWG) nr 394/70⁷ w odniesieniu do przetargów w celu ustalania refundacji wywozowych do cukru;

zachodzi konieczność ustanowienia warunków, na jakich można uzyskać certyfikat na premię denaturacyjną, a także wyszczególnienia niektórych przepisów administracyjnych dotyczących tego certyfikatu;

¹ Dz.U. nr 308 z 18.12.1967, str. 1.

² Dz.U. nr L 282 z 23.12.1971, str. 8.

³ Dz.U. nr L 263 z 21.10.1969, str. 1.

⁴ Dz.U. nr L 288 z 31.12.1971, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 263 z 21.10.1969, str. 19.

⁶ Dz.U. nr L 85 z 15.4.1971, str. 18.

⁷ Dz.U. nr L 50 z 4.3.1970, str. 1.

uwzględniając w szczególności straty ilościowe ponoszone podczas procesu denaturacji, należy dopuścić do stosowania marginesu tolerancji pomiędzy ilością cukru faktycznie poddanego denaturacji a ilością określoną w certyfikacie na premię denaturacyjną; zbliżony margines może być wykorzystany do obliczenia kwoty zabezpieczenia, która może ulec przypadkowi w przypadku, gdy tylko część cukru określoną w certyfikacie poddano denaturacji;

prawidłowe funkcjonowanie wspólnego rynku wymaga, aby był on jak najbardziej elastyczny; w tym celu należy ustanowić przepisy mające na celu zapewnienie, że certyfikat na premię denaturacyjną będzie przekazywany lub wymieniany zgodnie z ustalonymi wymogami formalnymi; co więcej, certyfikat na premię denaturacyjną, który nadaje prawo do wypłaty premii i nakłada obowiązek denaturacji cukru, o którym mowa, powinien zachowywać ważność na okres, który pozwoli producentowi pasz zawrzeć umowy długoterminowe;

jedynie cukier przeznaczony na pasze może być przedmiotem ubiegania się o premię denaturacyjną; należy zatem precyzyjnie określić procesy denaturacji, jakie trzeba stosować w celu uzyskania premii denaturacyjnej; należy ponadto ustanowić przepisy umożliwiające ścisły nadzór nad poszczególnymi operacjami, a w szczególności służące uprzedniemu zatwierdzeniu miejsc, w których ma być przeprowadzona denaturacja;

ponieważ cukier poddany denaturacji ma być stosowany wyłącznie do produkcji pasz, Państwa Członkowskie muszą przedsięwziąć wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia, że będzie on używany tylko do tego celu;

kontrole dotyczące środków służących do denaturacji, które wyszczególniono w niniejszym rozporządzeniu, wykazały, że wyniki dla tego samego produktu mogą czasami odbiegać od podanych w definicjach; wyniki te mogą nie być absolutnie dokładne; należy dopuścić pewną tolerancję techniczną w odniesieniu do podanej zawartości minimalnej;

wartość odżywcza cukru surowego zależy w głównej mierze od zawartości sacharozy; tak więc premię dla cukru surowego o jakości innej niż jakość standardowa należy skorygować z uwzględnieniem plonów cukru, o którym mowa;

ekonomicznie uzasadnione byłoby ustanowienie przepisu dotyczącego dostosowania premii w sytuacji, gdy ceny cukru zmieniają się na przestrzeni określonego okresu;

w celu zapewnienia zgodności ze wszystkimi przepisami dotyczącymi denaturacji, premia powinna być wypłacana dopiero po przeprowadzeniu denaturacji zgodnie z niniejszymi przepisami; w celu uniknięcia zbyt dużych kosztów nadzoru, zaliczki na premię denaturacyjną nie powinny być dozwolone;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Procedury przetargowe

Artykuł 1

Warunki ogłoszenia przetargu mogą określać ilość maksymalną.

Artykuł 2

1. Procedura przetargowa dotycząca ustalania premii jest organizowana przez właściwą agencję interwencyjną.

2. Agencja interwencyjna ogłosi przetarg.

Ogłoszenie przetargu jest opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Agencja interwencyjna może również opublikować ogłoszenie przetargu lub zorganizować jej publikację w innym wydawnictwie.

3. Publikacja w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ukaże się przynajmniej dziesięć dni przed upływem okresu składania ofert.

4. W ogłoszeniu przetargu określone są warunki przetargu, w szczególności, gdzie stosowne, kwota maksymalna premii denaturacyjnej, minimalna ilość objęta jedną ofertą i maksymalna ilość przypadająca na jednego oferenta.

Artykuł 3

1. Jeżeli wymaga tego sytuacja istniejąca na rynku cukru we Wspólnocie, może zostać otwarte stałe ogłoszenie przetargu.

W okresie ważności stałego ogłoszenia przetargu są otwierane przetargi częściowe.

2. Publikowanie stałego przetargu ma miejsce jedynie, gdy zaistnieje taka potrzeba. Opublikowane ogłoszenie przetargu może być poprawione lub zastąpione w okresie ważności stałego ogłoszenia przetargu. Jest ono poprawione lub zastąpione, jeżeli warunki ogłoszenia przetargu ulegną zmianie w ciągu tego okresu ważności.

3. Okres składania ofert dla pierwszego częściowego przetargu:

a) rozpocznie się w dniu, w którym stałe ogłoszenia przetargu zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i

b) wygaśnie o godz. 9:30 w pierwszą środę po dziesięciu dniach od publikacji.

4. Okres składania ofert w odpowiedzi na drugi i następny częściowy przetarg:

a) rozpocznie się w pierwszym dniu roboczym po upływie poprzedniego okresu i

b) wygaśnie o godz. 9:30 w środę następnego tygodnia.

5. W przypadku stałego ogłoszenia przetargu, przepisy poniższych artykułów niniejszego Tytułu stosuje się względem wszystkich częściowych ogłoszeń przetargu.

Artykuł 4

1. Oferenci albo doręczą agencji interwencyjnej oferty na piśmie za potwierdzeniem, albo wyślą oferty do agencji interwencyjnej listem poleconym, telexem lub telegramem.

(a) W ofercie wskazane są:

- a) przetarg, którego oferta dotyczy;
- b) nazwa i adres oferenta;
- c) rodzaj i całkowita ilość cukru przeznaczonego do denaturacji;
- d) proponowana kwota premii na 100 kilogramów, w walucie Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się agencja interwencyjna będąca adresatem oferty.

Agencje interwencyjne mogą wymagać dodatkowych informacji.

2. Oferta jest ważna jedynie wówczas, gdy:

- a) przed upływem okresu składania ofert przedstawiony zostanie dowód na to, że oferent wniósł depozyt wymagany do uczestnictwa w przetargu;
- b) zawiera deklarację oferenta, iż w razie powodzenia jego oferty dotyczącej premii denaturacyjnej, zwanej dalej „premią”, złoży on wniosek o przyznanie certyfikatu na premię denaturacyjną, zwany dalej „certyfikatem”, na ilość cukru przeznaczoną na denaturację oraz wnieśnie wymagany w tym przypadku depozyt.

3. Oferta może określać, że ma być traktowana jako złożona jedynie wówczas, gdy przyznana premia dotyczy całości lub określonej części ilości wskazanej w ofercie.

4. Oferty, która nie zostaną złożone zgodnie z przepisami niniejszego artykułu lub zawierają warunki inne niż wskazane w ogłoszeniu przetargu, nie są rozpatrywane.

5. Raz złożona oferta nie może zostać wycofana.

Artykuł 5

1. Depozyt wymagany w ogłoszenia przetargu wyniesie 0,5 jednostek rozliczeniowych na 100 kg cukru białego lub surowego.

2. Oferent może wnieść depozyt albo w gotówce, albo w formie gwarancji udzielonej przez przedsiębiorstwo zgodnie z kryteriami określonymi przez Państwo Członkowskie, w którym przedłożono ofertę.

Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o rodzajach przedsiębiorstw upoważnionych do udzielenia takiej gwarancji oraz o kryteriach wymienionych w poprzednim akapicie, Komisja z kolei powiadomi inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 6

1. Oferty są rozpatrywane przez agencję interwencyjną na poufnych sesjach. Osoby uczestniczące w sesji są zobowiązane do zachowania tajemnicy.
2. Komisja zostanie niezwłocznie poinformowana o przedłożonych ofertach.

Artykuł 7

1. Z wyjątkiem sytuacji, gdy podjęta zostanie decyzja odmowna, a ponadto nie naruszając przepisów ust. 2 i 3, premia jest przyznana każdemu oferentowi, którego oferta nie przekracza maksymalnej kwoty premii.
 - (a) Gdy dla przetargu określono ilość maksymalną, premia jest przyznana temu oferentowi, który zaproponuje najniższą kwotę premii. Jeżeli ilość maksymalna nie jest wyliczona w całości przez oferenta, to premie są przyznane oferentom, których oferty proponują następną najniższą kwotę premii.
2. Jednakże wówczas, gdy procedura przewidziana w ust. 2 spowodowałaby, poprzez uwzględnienie określonej oferty, przekroczenie ilości maksymalnej, jedynie pozostała kwota ilości maksymalnej zostanie przyznana oferentowi, o którym mowa.

Oferty, które proponują taką samą premię i które, w przypadku przyjęcia całkowitej podanej w nich ilości, spowodowałyby przekroczenie maksymalnej ilości, są rozpatrywane proporcjonalnie do ilości określonej w każdej ofercie.

Artykuł 8

- Przyznanie premii:
 - a) przyznaje prawo do wydania, względem ilości objętej przyznaną premią, certyfikatu wskazującego, między innymi, premię określoną w ofercie,
 - b) nakłada obowiązek ubiegania się o taki certyfikat dla wymienionej ilości u agencji interwencyjnej, której przedłożono ofertę.
- 1. Prawa i obowiązki wynikające z przyznania premii nie mogą być przeniesione. Z praw można korzystać, a obowiązki zostaną wypełnione w ciągu osiemnastu dni od upływu okresu składania ofert.

Artykuł 9

1. Agencja interwencyjna niezwłocznie powiadomi wszystkich oferentów o wyniku ich uczestnictwa w procedurze przetargowej. Ponadto, agencja wysyła zawiadomienie o przyznaniu premii do oferentów, którym przyznano premię.
 1. Oświadczenia o przyznaniu premii wskażą przynajmniej:
 - a) przetarg, którego dotyczy dana oferta;

- b) ilość, względem której przyznano premię;
- c) premię, jaka ma zostać wypłacona dla ilości określonej w lit. b).

Artykuł 10

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, depozyt wymagany w przetargu zostanie zwolniony wyłącznie względem ilości.

a) dla której oferent:

- nie wycofał oferty,

oraz

- złożył wniosek o certyfikat w określonym terminie i zgodnie z podanymi warunkami,

lub

b) dla której nie przyznano premii.

2. Depozyt zostanie zwolniony niezwłocznie.

3. W przypadku wystąpienia siły wyższej, agencja interwencyjna ustali konieczne środki zważywszy na zaistniałe okoliczności.

TYTUŁ II

Certyfikaty na premie denaturacyjne

Artykuł 11

1. Certyfikaty można uzyskać jedynie za pomocą wniosku, który musi zostać złożony przed przeprowadzeniem denaturacji.

2. Po otrzymaniu takiego wniosku, właściwe władze Państw Członkowskich wydadzą certyfikat jedynie wówczas, gdy:

(a) w przypadku złożenia wniosku:

- zastosowanie znajduje premia ustalona jednolicie dla całej Wspólnoty,

lub

- udział wnioskodawcy w przetargu zakończył się powodzeniem.

Oraz

b) przedstawiony zostanie dowód na to, że wnioskodawca wniósł depozyt w celu zagwarantowania, że denaturacja zostanie przeprowadzona się w okresie ważności certyfikatu.

Artykuł 12

1. Wnioski o wydanie certyfikatów sporządzane są w formie pisemnej.
2. Każdy wniosek wskaże:
 - a) nazwę i adres wnioskodawcy;
 - b) rodzaj i całkowitą ilość cukru przeznaczonego do denaturacji;
 - c) wówczas, gdy jest to właściwe oświadczenie o przyznaniu premii, którego dotyczy wniosek.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą wymagać dodatkowych informacji.

Artykuł 13

1. Nie naruszając przepisów niniejszego rozporządzenia, właściwe władze Państw Członkowskich drukują certyfikaty w odpowiadających im Państwach.
2. Certyfikat wskaże w szczególności:
 - (a) nazwę i adres posiadacza tytułu prawnego;
 - a) dzień złożenia wniosku;
 - b) rodzaj i całkowitą ilość cukru przeznaczonego na denaturację;
 - c) minimalną ilość cukru przeznaczoną dziennie na denaturację przypadającą na podane miejsce;
 - (b) właściwą z poniższych i w walucie Państwa Członkowskiego wydającego certyfikat:
 - premię ustaloną jednolicie dla całej Wspólnoty dla ilości wymienionego cukru, obowiązującą w dniu złożenia wniosku,
 - premię ustaloną w wyniku przetargu;
 - d) ostatni dzień ważności certyfikatu.
3. Certyfikat jest sporządzony przynajmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzyma posiadacz tytułu prawnego, zaś drugi właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym sporządzono certyfikat.

Artykuł 14

1. Wydanie certyfikatu:
 - a) przyznaje prawo do wypłaty premii w kwocie wskazanej w certyfikacie dla wymienionej ilości po denaturacji;
 - b) nakłada obowiązek denaturacji cukru zgodnie z warunkami ustalonymi w certyfikacie.
2. Wówczas, gdy ilość cukru po denaturacji przekroczy ilość wskazaną w certyfikacie o nie więcej niż 2%, zostanie ona uznana za poddaną denaturacji zgodnie z powyższym dokumentem.
3. Wówczas, gdy ilość cukru poddana denaturacji jest mniejsza nie więcej niż 2% od ilości wskazanej w certyfikacie, przyjmie się, że obowiązek przeprowadzenia denaturacji został dopełniony.

Artykuł 15

1. Obowiązek wynikający z certyfikatu nie może być przeniesiony.

Prawa wynikające z certyfikatu mogą być przenoszone przez posiadacza tytułu prawnego w okresie ważności certyfikatu.

- (a) W przypadku dowolnego jednego certyfikatu, przeniesienia można dokonać wyłącznie:

- a) na rzecz jednego cesjonariusza,

oraz

- b) odnośnie do całkowitej ilości wykazanej w certyfikacie.

2. Przeniesienie obowiązuje od dnia, w którym właściwe władze Państwa Członkowskiego, które wydały certyfikat, wpiszą w rzeczonym certyfikacie nazwę i adres cesjonariusza oraz datę dokonania wpisu, a następnie uwierzytelnią tak dokonany wpis swoją pieczęcią.

Szczegółowe dane zostaną wpisane na wniosek posiadacza tytułu prawnego. Cesjonariusz nie może przenieść swojego prawa ani przekazać go posiadaczowi tytułu prawnego.

Artykuł 16

1. Certyfikat jest ważny od dnia wydania do końca jedenastego miesiąca następującego po tym, w którym został wydany. Certyfikat uznaje się za wydany w dniu, w którym przedłożono wniosek właściwym władzom wskazanego Państwa Członkowskiego.

2. Wnioski o certyfikaty otrzymane przez władze albo w dniu wolnym od pracy, albo w dniu roboczym po godzinie 16:00, są traktowane jako złożone w pierwszym dniu roboczym po dniu, w którym zostały otrzymane.

3. Termin końcowy ustanowiony w ust. 2 zostanie przedłużony o jedną godzinę we Włoszech w okresie, w którym w tym Państwie Członkowskim obowiązuje czas letni.

Artykuł 17

1. Kwota depozytu denaturacyjnego wynosi jedną jednostkę rozliczeniową na 100 kg cukru.
2. Wnioskodawca może złożyć depozyt albo w gotówce, albo w formie gwarancji udzielonej przez przedsiębiorstwo zgodnie z kryteriami określonymi przez Państwo Członkowskie, w którym wnioskodawca ubiega się o certyfikat.

Stosuje się przepisy art. 5 ust. 2 akapit drugi.

Artykuł 18

1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2, w przypadku nie dopełnienia obowiązku przeprowadzenia denaturacji, depozyt ulega przepadkowi. Wysokość depozytu ulegająca przepadkowi jest równa różnicy między:

(a) 98% ilości cukru wykazanej w certyfikacie

i

b) ilością cukru faktycznie poddanej denaturacji.

Jednakże w przypadku gdy ilość cukru poddana denaturacji jest mniejsza niż 2% ilości wskazanej w certyfikacie, depozyt ulega przepadkowi w całości.

2. W przypadku, gdy proces denaturacji nie może być przeprowadzony zgodnie z warunkami ustanowionymi w certyfikacie wskutek wystąpienia okoliczności uznanych za przypadek działania siły wyższej oraz gdy złożono wniosek o uwzględnienie takich okoliczności, zainteresowane Państwo Członkowskie określi środki konieczne ze względu na zaistniałe okoliczności.

3. Depozyt zostanie zwolniony w trybie natychmiastowym, gdy denaturacja cukru została przeprowadzona zgodnie z warunkami zawartymi w certyfikacie.

TYTUŁ III

Denaturacja

Artykuł 19

1. Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe agencje do sprawowania nadzoru nad przeprowadzaniem procesu denaturacji i w celu zapewnienia, że cukier poddany denaturacji jest wykorzystywany na paszę dla zwierząt.

2. Denaturacja jest przeprowadzana w zakładach zatwierdzonych przez Państwo Członkowskie, w którym proces ma się odbywać.

Państwa Członkowskie zatwierdzą jedynie te zakłady produkujące cukier lub mieszanki paszowe oraz te magazyny, w których można skutecznie nadzorować proces denaturacji.

3. Dzienna minimalna ilość przeznaczona do denaturacji w jednym miejscu wynosi 20 ton metrycznych.

Państwa Członkowskie mogą jednak ustalić inną ilość minimalną.

4. Zainteresowana osoba udzieli agencji wymienionej w ust. 1, z wyprzedzeniem wystarczającym do zorganizowania nadzoru, poniższych informacji na piśmie:

- a) nazwa i adres wymienionej osoby;
- b) rodzaj i ilość ilości cukru przeznaczonego na denaturację;
- c) miejsce przeprowadzenia denaturacji;
- d) przybliżony czas przeprowadzania denaturacji.

Państwa Członkowskie mogą wymagać dodatkowych informacji.

Artykuł 20

1. W sytuacji, gdy posiadacz tytułu prawnego lub cesjonariusz posiadający certyfikat zamierza przeprowadzić denaturację cukru w Państwie Członkowskim inny niż to, w którym został wydany certyfikat:

- a) zwróci on certyfikat do właściwych władz Państwa Członkowskiego, które go wydało, zwanych dalej „władzami wydającymi”, a ponadto poinformuje władze na piśmie o swym zamiarze;
- b) złoży wniosek do właściwych władz Państwa Członkowskiego, w którym ma być przeprowadzona denaturacja, zwanych dalej „władzami płatniczymi”, o wydanie certyfikatu, który zastąpi pierwszy certyfikat.

2. Tam, gdzie stosuje się ust. 1:

- a) władze wydające, po sprawdzeniu autentyczności certyfikatu, wyślą go niezwłocznie do władz płatniczych;
- b) władze płatnicze wydadzą nowy certyfikat zawierający przynajmniej te same informacje, które pojawiają się w certyfikacie wydanym przez władze wydające, a w szczególności datę złożenia wniosku. Jednakże informacje przewidziane w art. 13 ust. 2 lit. d) zostaną stosownie poprawione przez władze płatnicze, premia jest wyrażona w walucie Państwa Członkowskiego, w którym władze płatnicze mają swoją siedzibę;
- c) gdy tylko ilość wymienionego cukru zostanie poddana denaturacji zgodnie z warunkami ustanowionymi w certyfikacie, władze płatnicze informują władze wydające, tak aby można było zastosować przepisy art. 18.

Artykuł 21

1. Premia zostanie wypłacona przez Państwo Członkowskie, w którym przeprowadzono denaturację.
2. Premia zostanie wypłacona jedynie wówczas, gdy:
 - a) cukier poddano denaturacji pod nadzorem w zatwierdzonym zakładzie z zastosowaniem jednego w procesów wyszczególnionych w Załączniku;
 - b) ilość cukru poddana denaturacji dziennie w dowolnym jednym miejscu:
 - wyniosła nie mniej niż 20 ton metrycznych lub
 - wyniosła nie mniej niż ilość minimalna ustalona przez Państwo Członkowskie wymienione w ust. 1.

Artykuł 22

1. Premia za cukier surowy o jakości innej niż jakość standardowa zostanie pomnożona przez współczynnik.
2. Współczynnik ten jest równy plonom wymienionego cukru surowego podzielonemu przez 92. Plon jest obliczony zgodnie z przepisami art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 431/68 z dnia 9 kwietnia 1968 r., określającego jakość standardową w odniesieniu do cukru nierafinowanego i ustalające punkt graniczny Wspólnoty w celu obliczania cen cif dla cukru.

Artykuł 23

Jeżeli między:

- wniesieniem wniosku o premię, gdy premia jest ustalana jednolicie, lub
- upływem okresu przewidzianego na składanie ofert, gdy premia jest ustalana za pomocą procedury składania ofert; a przeprowadzeniem denaturacji nastąpi jakakolwiek zmiana cen ustalonych stosownie do rozporządzenia nr 1009/67/EWG, mogą zostać wprowadzone przepisy umożliwiające dostosowanie premii⁸.

Artykuł 24

1. Premia zostanie wypłacona:
 - a) najwcześniej po przedstawieniu dowodów na to, że cukier został poddany denaturacji zgodnie z warunkami ustanowionymi w certyfikacie,
 - b) najpóźniej na koniec miesiąca następującego po tym, w którym przedłożono dowody wymienione w lit. a).

⁸ Dz.U. nr L 89 z 10.4.1968, str. 3.

2. Zaliczki na premie nie zostaną dopuszczone.

TYTUŁ IV

Przepisy ogólne

Artykuł 25

1. Gdy cukier poddany denaturacji jest wysłany z jednego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego, dowodu na to, że jest to cukier, który poddano denaturacji z zastosowaniem jednego z procesów wyszczególnionych w Załączniku, można przedstawić jedynie poprzez przedłożenie Państwu Członkowskiemu przeznaczenia dokumentu T 2, stosownie do art. 39 rozporządzenia (EWG) nr 542/69⁹, albo dokumentu T 2 L, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2313/69¹⁰, którego sekcja 31 zawiera, oprócz opisu towarów, jedną z następujących adnotacji:

„Denaturierter Zucker”

„Sucre dénaturé”

„Zucchero denaturato”

„Gedenatureerde suiker”.

2. Adnotacja przewidziana w ust. 1 zostanie wpisana wyłącznie przez właściwe władze Państwa Członkowskiego dokonującego wywozu, jeżeli wymieniony cukier poddano denaturacji z zastosowaniem jednego z procesów wyszczególnionych w ust. 1. Adnotacja musi również wskazać rodzaj i ilość produktu użytego do przeprowadzenia denaturacji 100 kilogramów cukru.

Artykuł 26

Przyjmuje się, że informacje na temat ilości, wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia odnośnie do cukru surowego, odnoszą się do wagi „tel quel”.

Artykuł 27

Rozporządzenie (EWG) nr 2061/69 traci moc.

Rozporządzenie to stosuje się jednak względem operacji, dla których certyfikat wydano w okresie obowiązywania tego rozporządzenia.

Artykuł 28

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1972 r.

⁹ Dz.U. nr L 77 z 29.3.1969, str. 1.

¹⁰ Dz.U. nr L 295 z 24.11.1969, str. 8.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 stycznia 1972 r.

W imieniu Komisji

Franco M. MALFATTI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

I. Warunki ogólne

Wówczas, gdy w wyniku urzędowej kontroli produktów używanych do denaturacji i zdefiniowanych w pkt. III ustalona zostanie różnica pomiędzy ustaleniami kontroli a minimalną ilością określoną dla substancji składowych takich produktów, dopuszczone są następujące tolerancje (tolerancje techniczne):

- a) dla białka surowego: 2 jednostki,
- b) dla całkowitej zawartości tłuszczu: 10% określonej zawartości minimalnej;
- c) dla zawartości wody, wapnia i węglanu wapniowego: 1 jednostka.

II. Procesy denaturacji

1. Gdy cukier jest przeznaczony na paszę dla zwierząt, jest on poddany denaturacji poprzez homogeniczną domieszkę do każdego 100 kilogramów cukru przynajmniej:

- a) lub 2,5 kg mączki rybnej lub zwierzęcej i 1 kg skrobi o dużej lepkości;
- b) lub 4 kilogramów kredy i 1 kilogram mączki z kozieradki.

Jeżeli stosowana jest mączka rybna, to kilogram skrobi o dużej lepkości można zastąpić 1 kg soli, poddanej denaturacji lub nie.

2. Gdy cukier jest przeznaczony jako dodatek do mieszanek paszowych zastępujących mleko, a podczas produkcji tej paszy w zakładzie zostanie przeprowadzona kontrola, wymienione Państwo Członkowskie może, na wniosek zainteresowanej osoby, zezwolić na denaturację cukru poprzez homogeniczną domieszkę przynajmniej 3,5 kilograma soli, poddanej denaturacji lub nie, do każdego 100 kilogramów cukru, jeżeli cukier tak poddany denaturacji zostanie rozpuszczony z dodatkiem co najmniej 25 kg skrobi spulchniającej i następnie wysuszony metodą toczenia.

3. Gdy cukier jest przeznaczony do karmienia pszczół, jest on poddany denaturacji poprzez homogeniczną domieszkę do każdego 100 kilogramów cukru przynajmniej:

1. albo 0,050 kilograma acetylooctan sacharozy;
 - a) lub 0,125 kilograma czosnku w proszku wraz z 0,050 kilograma węgla drzewnego w postaci proszku;
 - b) lub 0,250 kilograma tlenku żelaza.

4. Gdy cukier jest przeznaczony do zakiszania paszy zielonej, jest on poddany denaturacji poprzez:

- a) albo zgodnie z ust. 1 lit a);
- b) albo zgodnie z ust. 1 lit b); w tym przypadku zamiast 4 kg kredy mogą być użyte 2 kg skrobi ziemniaczanej o wysokim stopniu lepkości;
- c) lub przez równomierne mieszanie 100 kg cukru z 25 kilograma soli nie poddanej denaturacji lub poddanej denaturacji i 1,9 kilograma siarczanu żelaza i 0,01-0,03 błękitu patentowy V (numer EWG : E 131).

III. Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. „mączka rybna” oznacza produkt:

- a) uzyskany poprzez suszenie i mielenie ryb całych różnych gatunków lub kawałków ryb;
- b) o zawartości białka surowego wynoszącej nie mniej niż 55% w przypadku artykułów o zawartości wody rzędu 12%;
- c) o całkowitej zawartości tłuszczu, w przeliczeniu na suchą masę, wynoszącej co najmniej 6%;
- d) o charakterystycznym zapachu;

2. „mączka zwierzęca” oznacza produkt:

- a) uzyskany poprzez suszenie i mielenie tusz i części tusz ciepłokrwistych zwierząt lądowych, które poddano uprzednio wysokociśnieniowej obróbce parą i ewentualnie odtłuszczono poprzez ekstrakcję;
- b) niemalże bez sierści, szczeciny, piór, rogów, kopyt, skóry i zawartości żołądka lub jelit;
- c) o zawartości białka surowego wynoszącej nie mniej niż 50% w przypadku artykułów o zawartości wody rzędu 12%;
- d) o całkowitej zawartości tłuszczu, w przeliczeniu na suchą masę, wynoszącej co najmniej 6%.

3. „kreda” oznacza produkt:

- a) zawierający nie mniej niż 90% węgla wapniowego (CaCO_3);
- b) którego analiza wykazuje zawartość wapnia (Ca) wynoszącą 35% lub więcej;

4. „kozieradka”, *trigonella phoenum graecum*, oznacza produkt:

- a) o charakterystycznym zapachu;
- b) zawierający trygonelinę;
- c) którego analiza wykazuje zawartość białka surowego wynoszącą co najmniej 25% i całkowitą zawartość tłuszczu nie mniejszą niż 5%;

5. „skrobia o dużej lepkości” oznacza:

skrobię, modyfikowaną lub nie, cechującą się pewnymi minimalnymi właściwościami w zakresie wytrzymałości na filtrowanie, które muszą zostać zweryfikowane za pomocą następującego testu:

Przygotować w zlewce:

99 gramów białego cukru kryształu,

1 gram próbki, która ma być poddana testowi.

Dodać 200 mililitrów wody.

Wstrząsać lub mieszać mieszankę przez trzy godziny przy temperaturze 25 °C.

Przystąpić do testu filtrowania, wykonując poniższe czynności:

Wlać 20 mililitrów mieszanki do lejka sitowego o średnicy 45 mm, pokrytego bezpopiołową bibułą filtracyjną Schleicher and Schüll (taśma czarna Prolabo) i włożonego do kolby przy próżni rtęciowej wynoszącej 10 cm.

Objętość przefiltrowana w ciągu dwóch minut nie może przekroczyć 6 mililitrów.

6. „sól” oznacza chlorek sodowy (NaCl);

7. „tlenek żelaza” oznacza produkt zawierający nie mniej niż 50% Fe_2O_3 , o barwie od ciemno czerwonej po brązową i sproszkowany do takiego stopnia rozdrobnienia, że 90% produktu może przejść przez sito o oczku 0,10 mm.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2351/72

z dnia 8 listopada 1972 r.

uzupełniające rozporządzenia (EWG) nr 100/72 i 1574/72 w odniesieniu do procesu denaturacji cukru

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 1009/67/EWG z dnia 18 grudnia 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 607/72², w szczególności jego art. 9 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

doświadczenie wykazało, że opis procesu denaturacji cukru zawarty w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 100/72 z dnia 14 stycznia 1972 r. ustanawiającym szczegółowe zasady odnoszące się do denaturacji cukru przeznaczonego na pasze na zwierząt³ oraz w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1574/72 z dnia 24 lipca 1972 r. ustalającym premię denaturacyjną dla cukru przeznaczonego na pasze dla zwierząt⁴, nie jest wystarczająco ściśle określony aby zapewnić, że cukier poddany denaturacji w opisany sposób może być wykorzystany jedynie w żywieniu zwierząt oraz w zamierzonym celu; w związku z tym wyżej wymienione rozporządzenia należy odpowiednio uzupełnić, nie zmieniając jednak samego omawianego procesu;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tekst zawarty w pkt. II 3 lit. c) Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 100/72 otrzymuje brzmienie:

„c) lub 0,250 kg tlenku żelazowego; w tym przypadku mieszanka musi mieć wyraźne zabarwienie mieszczące się w przedziale od ciemnej czerwieni do brązu.”

Artykuł 2

Tekst zawarty w lit. c) Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 1574/72 otrzymuje brzmienie:

¹ Dz.U. nr 308 z 18.12.1967, str. 1.

² Dz.U. nr L 75 z 28.3.1972, str. 4.

³ Dz.U. nr L 12 z 15.1.1972, str. 15.

⁴ Dz.U. nr L 167 z 25.7.1972, str. 18.

„c) lub 0,250 kg tlenku żelazowego; w tym przypadku mieszanka musi mieć wyraźne zabarwienie mieszczące się w przedziale od ciemnej czerwieni do brązu.”

Artykuł 3

1. Certyfikaty na premie denaturacyjne wydane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1574/22 podlega unieważnieniu na wniosek właściciela tytularnego lub beneficjenta transferu, stosownie do przypadku, jeżeli taki wniosek został złożony przed dniem 31 grudnia 1972 r.

2. Kaucja denaturacyjna zwracana jest niezwłocznie po unieważnieniu danego certyfikatu.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 1972 r.

W imieniu Komisji

S. L. MANSHOLT

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 260/96

z dnia 12 lutego 1996 r.

zmieniające rozporządzenia w sektorze cukru, ustalające przed dniem 1 lutego 1995 r. niektóre kwoty, których wartość w ecu została dostosowana w konsekwencji zniesienia wskaźnika korygującego dla rolniczych kursów przeliczeniowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3813/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. w sprawie jednostki rozliczeniowej i kursów przeliczeniowych, jakie mają być stosowane do celów wspólnej polityki rolnej¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 150/95² w szczególności jego art. 13 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1101/95⁴, w szczególności jego art. 12 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

wyrażona w ecu wartość niektórych cen i kwot została zmieniona ze skutkiem od dnia 1 lutego 1995 r., na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92, w celu likwidacji skutków zniesienia współczynnika korygującego wynoszącego 1,207509, stosowanego do dnia 31 grudnia 1995 r. do rolniczych kursów przeliczeniowych; od dnia 1 lutego 1995 r. ustalone zostały nowe wartości w ecu danych cen i kwot, zgodnie z regułami ustanowionymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92 oraz art. 18 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1068/93 z dnia 30 kwietnia 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad określania i stosowania rolniczych kursów przeliczeniowych⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2853/95⁶;

zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1068/93, w celu uniknięcia niezgodności i ułatwienia stosowania wspólnej polityki rolnej konieczne jest, by zastąpić wartości w ecu danych cen i kwot występujących w rozporządzeniach, które weszły w życie przed dniem 1 lutego 1995 r.;

w celu ułatwienia zarządzania danymi środkami, niezbędne jest w odniesieniu do niektórych kwot w sektorze cukru, zaokrąglenie zmniejszające liczbę miejsc dziesiętnych określonych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1068/93;

¹ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1992, str. 1.

² Dz.U. nr L 22 z 31.1.1995, str. 1.

³ Dz.U. nr L 177 z 1.7.1981, str. 4.

⁴ Dz.U. nr L 110 z 17.5.1995, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 108 z 1.5.1993, str. 106.

⁶ Dz.U. nr L 299 z 12.12.1995, str. 1.

w związku z tym, następujące rozporządzenia powinny zostać zmienione:

1. rozporządzenie Rady (EWG) nr 2049/69⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1640/73⁸;
2. rozporządzenie Rady (EWG) nr 1789/81⁹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2790/95¹⁰;
3. rozporządzenie Rady (EWG) nr 1254/89¹¹;
4. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 784/68¹²;
5. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 100/72¹³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3819/85¹⁴;
6. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 258/72¹⁵;
7. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 189/77¹⁶, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1920/81¹⁷;
8. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2103/77¹⁸, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3497/88¹⁹;
9. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1729/78²⁰, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 464/91²¹;
10. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 65/82²², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1708/84²³;
11. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1487/92²⁴, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1713/93²⁵;
12. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1488/92²⁶, ostatnio zmienione rozporządzeniem

⁷ Dz.U. nr L 263 z 21.10.1969, str. 1.

⁸ Dz.U. nr L 165 z 22.6.1973, str. 6.

⁹ Dz.U. nr L 177 z 1.7.1981, str. 39.

¹⁰ Dz.U. nr L 289 z 2.12.1995, str. 34.

¹¹ Dz.U. nr L 126 z 9.5.1989, str. 1.

¹² Dz.U. nr L 145 z 27.6.1968, str. 10.

¹³ Dz.U. nr L 12 z 15.1.1972, str. 15.

¹⁴ Dz.U. nr L 368 z 31.12.1985, str. 25.

¹⁵ Dz.U. nr L 31 z 4.2.1972, str. 22.

¹⁶ Dz.U. nr L 25 z 29.1.1977, str. 27.

¹⁷ Dz.U. nr L 189 z 11.7.1981, str. 23.

¹⁸ Dz.U. nr L 246 z 27.9.1977, str. 12.

¹⁹ Dz.U. nr L 306 z 11.11.1988, str. 30.

²⁰ Dz.U. nr L 201 z 25.7.1978, str. 26.

²¹ Dz.U. nr L 54 z 28.2.1991, str. 22.

²² Dz.U. nr L 9 z 14.1.1982, str. 14.

²³ Dz.U. nr L 162 z 20.6.1984, str. 7.

²⁴ Dz.U. nr L 156 z 10.6.1992, str. 7.

²⁵ Dz.U. nr L 159 z 1.7.1993, str. 94.

²⁶ Dz.U. nr L 156 z 10.6.1992, str. 10.

(EWG) nr 1713/93;

13. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2177/92²⁷, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1714/95²⁸;

14. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2627/93²⁹;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W następstwie dostosowania, przeprowadzonego na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92 oraz art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1068/93, stosowanego od dnia 1 lutego 1995 r., niektóre kwoty wyrażone w ecu w sektorze cukru zostają zmienione w sposób określony w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się dla kwot wskazanych w kolumnie 4 Załącznika od daty pierwszego zastosowania rolniczego kursu przeliczeniowego ustalonego w lub po dniu 1 lutego 1995 r., a dla tych wskazanych w kolumnie 5 od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 1996 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

²⁷ Dz.U. nr L 217 z 31.7.1992, str. 71.

²⁸ Dz.U. nr L 163 z 14.7.1995, str. 11.

²⁹ Dz.U. nr L 240 z 25.9.1993, str. 19.

ZAŁĄCZNIK

Kwoty wyrażone w ecu w sektorze cukru

Rozporządzenie	Odniesienia	Poprzednia kwota ze współczynnikiem przejścia (<i>switch-over</i>)	Nowa kwota bez współczynnika przejścia (<i>switch-over</i>). Stosowana od dnia 1 lutego 1995 r. zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92	Nowa kwota stosowana od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia
1	2	3	4	5

I. *Rozporządzenia Rady*

(EWG) nr 2049/69	art. 8 lit. a)	0,2720	0,3284	0,3284
	art. 8 lit. b)	0,2720	0,3284	0,3284
(EWG) nr 1789/81	art. 6 lit. b)	2	2,415	2,415
(EWG) nr 1254/89	art. 4 ust. 4	6,04	7,293	7,293

II. *Rozporządzenia Komisji*

(EWG) nr 784/68	art. 4 ust. 3	0,7254	0,8759	0,88
(EWG) nr 100/72	art. 5 ust. 1	0,6045	0,7299	0,73
	art. 17 ust. 1	1,209	1,460	1,46
(EWG) nr 258/72	art. 7 ust. 1 lit. a)	0,6045	0,7299	0,73
	art. 7 ust. 1 lit. b)	1,209	1,460	1,46
(EWG) nr 189/77	art. 5 ust. 3	2	2,415	2,415
	art. 5 ust. 4	2	2,415	2,415
(EWG) nr 2103/77	art. 8 ust. 5	0,040	0,04830	0,048
	art. 13 ust. 1	0,6045	0,7299	0,73
	art. 13 ust. 2	1,088	1,314	1,31
	art. 17 ust. 3 lit. a)	1,408	1,700	1,70
	art. 17 ust. 3 lit. b)	1,30	1,570	1,57
(EWG) nr 1729/78	art. 2 ust. 5	3,13	3,780	3,78
(EWG) nr 65/82	art. 5 ust. 1	20	24,15	24,15
(EWG) nr 1487/92	art. 2 ust. 1	750	905,6	905,6
	art. 2 ust. 2	1747	2110	2110

Rozporządzenie	Odniesienia	Poprzednia kwota ze współczynnikami przejścia (<i>switch-over</i>)	Nowa kwota bez współczynnika przejścia (<i>switch-over</i>). Stosowana od dnia 1 lutego 1995 r. zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92	Nowa kwota stosowana od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia
(EWG) nr 1488/92	art. 1 ust. 3	53,18	64,22	64,22
(EWG) nr 2177/92	art. 5 ust 1	4,5	5,434	5,4
(EWG) nr 2627/93	art. 2 ust. 1 lit. a)	4370	5277	5277
	art. 2 ust. 2 lit. b)	4579	5529	5529
	art. 2 ust. 1 lit. c)	4040	4878	4878
	art. 4 ust. 2 lit. a)	7,5	9,056	9,056
	art. 4 ust. 2 lit. b)	70	84,53	84,53

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2847/72

z dnia 29 grudnia 1972 r.

zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 100/72 i 1897/72 w następstwie przystąpienia do Wspólnoty nowych Państw Członkowskich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat dotyczący przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz do Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej¹, podpisany dnia 22 stycznia 1972 r. w Brukseli, w szczególności art. 153 Aktu² załączonego do tego Traktatu, zwanego dalej „Aktem”,

a także mając na uwadze, co następuje:

na mocy art. 30 Aktu, rozporządzenie Komisji (EWG) nr 100/72³ z dnia 14 stycznia 1972 r. ustanawiające szczegółowe zasady odnoszące się do denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2351/72⁴, i rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1897/72 z dnia 1 września 1972 r. w sprawie stałego zaproszenia do składania ofert o ustalenie refundacji wywozowych dla cukru białego⁵, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2523/72⁶, muszą zostać dostosowane, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II do Aktu; w tych rozporządzeniach należy dokonać uzupełnień w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 100/72 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Termin ustanowiony w ust. 2, w odniesieniu do Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, w okresie, w którym państwa te nie stosują czasu letniego, jest terminem o jedną godzinę wcześniejszym.”

Artykuł 2

W art. 25 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 100/72 dodaje się następujące wyrażenie:

„denatured sugar”

„denatureret sukker.”

¹ Dz.U. nr L 73 z 27.3.1972, str. 5.

² Dz.U. nr L 73 z 27.3.1972, str. 14.

³ Dz.U. nr L 12 z 15.1.1972, str. 15.

⁴ Dz.U. nr L 253 z 9.11.1972, str. 11.

⁵ Dz.U. nr L 201 z 2.9.1972, str. 8.

⁶ Dz.U. nr L 270 z 1.12.1972, str. 65.

Artykuł 3

W art. 4 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr1897/72 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W okresie, w którym w Irlandii czy Zjednoczonym Królestwie nie obowiązuje czas letni, terminy ustanowione w poprzednim ustępie w zakresie, w którym dotyczą one tych Państw Członkowskich, uważa się za terminy o jedną godzinę wcześniejsze.”

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lutego 1973 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 grudnia 1972 r.

W imieniu Komisji

S. L. MANSHOLT

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3475/80

z dnia 30 grudnia 1980 r.

zmieniające niektóre rozporządzenia w sektorach cukru i izoglukozy w wyniku przystąpienia Grecji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Akt Przystąpienia Grecji, w szczególności jego art. 146,

a także mając na uwadze, co następuje:

na mocy art. 22 Aktu, różne rozporządzenia w sprawie cukru i izoglukozy muszą być dostosowane zgodnie z wytycznymi wyszczególnionymi w załączniku II do Aktu, ponadto dostosowania rozporządzeń niezawartych w Akcie lub w jego załącznikach dokonywane są zgodnie z art. 146 Aktu, dostosowania te dotyczą wyłącznie suplementów językowych i terminów określonych w:

- rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 100/72 z dnia 14 stycznia 1972 r. ustanawiającym szczegółowe zasady odnoszące się do denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt¹, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2847/72²,
- rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2782/76 z dnia 17 listopada 1976 r. ustalającym szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu cukru preferencyjnego³,
- rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2990/76 z dnia 9 grudnia 1976 r. w sprawie specjalnych szczegółowych zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz cukru⁴, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1367/78⁵,
- rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1470/77 z dnia 30 czerwca 1977 r. w sprawie specjalnych szczegółowych zasad stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz izoglukozy i zmieniającym rozporządzenie 193/75⁶, zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1630/79⁷,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr L 12 z 15.1.1972, str. 15.

² Dz.U. nr L 299 z 31.12.1972, str. 4.

³ Dz.U. nr L 318 z 18.11.1976, str. 13.

⁴ Dz.U. nr L 341 z 10.12.1976, str. 14.

⁵ Dz.U. nr L 166 z 23.6.1978, str. 24.

⁶ Dz.U. nr L 162 z 1.7.1977, str. 11.

⁷ Dz.U. nr L 190 z 28.7.1979, str. 38.

W rozporządzeniu (EWG) nr 100/72 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 16 ust. 3 i 4 zastępuje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Termin określony w niniejszym rozporządzeniu odpowiada czasowi belgijskiemu.”;

b) w art. 25 ust. 1 dodaje się wyrazy „μετουσιωμένη ζάχαση”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (EWG) nr 2782/76 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze dodaje się wyrazy „εφαρμογή τού κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76”;

b) w art. 7 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze dodaje się wyrazy „εφαρμογή τού κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76”.

Artykuł 3

W rozporządzeniu (EWG) nr 2990/76 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 2 ust. 2 dodaje się wyrazy „κανονισμός διαγωνισμού (ΕΟΚ) αριθ.... (ΕΕ αριθ.... της....) προθεσμία παρουσιάσεως των προσφορών έκπνεύουσα την...”;

b) w art. 2 ust. 3 akapit pierwszy dodaje się wyrazy „εφαρμοζόμενο ύψος έπιστροφής”;

c) w ostatnim akapicie art. 2 ust. 3 dodaje się wyrazy „εφαρμοζόμενο ύψος εισφοράς κατά την εξαγωγή...”;

d) w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy dodaje się wyrazy „πρός εξαγωγή σύμφωνα με τό άρθρο 26 παράγραφος 1 τού κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3330/74”;

e) w art. 3 ust. 1 akapicie ostatnim dodaje się wyrazy „πρός εξαγωγή χωρίς έπιστροφή ή εισφορά! πιστοποιητικό ισχύον εις:... (Κράτος μέλος)”;

f) w art. 6 tiret pierwsze dodaje się wyrazy „προτιμησιακή ζάχαρη (κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76)”;

g) w art. 10 ust. 2 akapit pierwszy dodaje się wyrazy „EX/IM, άρθρο 25, οδηγίας ενεργητικής τελειοποιήσεως - πιστοποιητικό ισχύον εις... (Κράτος μέλος εκδόσεως)”.

Artykuł 4

W rozporządzeniu (EWG) nr 1470/77 wprowadza się następujące zmiany:

a) W art. 5a ust. 1 dodaje się wyrazy „πρός εξαγωγή σύμφωνα με τό άρθρο 9 παράγραφος 7 τού κανονισμού (ΕΟΚ) άρθ. 1111/77”;

- b) w art. 5a ust. 2 akapit drugi dodaje się wyrazy „πρός εξαγωγή χωρίς επιστροφή πιστοποιητικό ισχύον εις (Κράτος μέλος)”.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 grudnia 1980 r.

W imieniu Komisji

Finn GUNDELACH

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3819/85

z dnia 30 grudnia 1985 r.

dostosowujące niektóre rozporządzenia dotyczące cukru w wyniku przystąpienia Hiszpanii i Portugalii

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, w szczególności jego art. 396,

a także mając na uwadze, co następuje:

w związku z przystąpieniem Hiszpanii i Portugalii konieczne jest dostosowanie niektórych rozporządzeń dotyczących cukru; dostosowania te dotyczą jedynie wyrażen w odpowiednich językach i terminów w:

- rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 100/72 z dnia 14 stycznia 1972 r. ustanawiającym szczegółowe zasady odnoszące się do denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt¹, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3475/80²,
- rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2782/76 z dnia 17 listopada 1976 r. ustalającym szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu cukru preferencyjnego³, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3475/80,
- rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2630/81 z dnia 10 września 1981 r. w sprawie specjalnych szczegółowych zasad stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz w sektorze cukru⁴, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3130/82⁵,
- rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1443/82 z dnia 8 czerwca 1982 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru⁶, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 2682/84⁷,
- rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 787/83 z dnia 29 marca 1983 r. w sprawie przekazywania informacji w sektorze cukru⁸, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 2682/84;

zgodnie z art. 2 ust. 3 Aktu Przystąpienia instytucje wspólnotowe mogą przed przystąpieniem przyjąć środki określone w art. 396 Aktu, przy czym takie środki wchodzą w życie pod

¹ Dz.U. nr L 12 z 15.1.1972, str. 15.

² Dz.U. nr L 363 z 31.12.1980, str. 69.

³ Dz.U. nr L 318 z 18.11.1976, str. 13.

⁴ Dz.U. nr L 258 z 11.11.1981, str. 16.

⁵ Dz.U. nr L 329 z 25.11.1982, str. 20.

⁶ Dz.U. nr L 158 z 9.6.1982, str. 17.

⁷ Dz.U. nr L 254 z 22.9.1984, str. 9.

⁸ Dz.U. nr L 88 z 6.4.1983, str. 6.

warunkiem i w dniu wejścia w życie wymienionego Aktu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 25 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 100/72 dodaje się, co następuje:

„Azúcar desnaturalizado”,

„Açúcar desnaturalado”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (EWG) nr 2782/76 wprowadza się następujące zmiany:

a) W art. 6 ust. 1 tiret pierwsze dodaje się, co następuje:

„- aplicación del Reglamento (CEE) no 2782/76”,

„- aplicação do Regulamento (CEE) no 2782/76”;

b) W art. 7 ust. 2 tiret pierwsze daje się, co następuje:

„- aplicación del Reglamento (CEE) no 2782/76”,

„- aplicação do Regulamento (CEE) no 2782/76”;

Artykuł 3

W rozporządzeniu (EWG) nr 2630/81 wprowadza się następujące zmiany:

a) W art. 2 ust. 2 dodaje się, co następuje:

„Reglamento de licitación (CEE) no (J.O. no del); limite de presentación de ofertas expirando el.....”

„Regulamento de adjudicação (CEE) no (J.O. no de); o prazo de apresentação das ofertas expira em”

b) W art. 2 ust. 3 dodaje się tiret ósme i dziewiąte w brzmieniu:

(aa) przed „lub alternatywnie”:

„- tasa de la restitución aplicable:”

„- taxa da restituição à exportação aplicavel:”

(bb) po „lub alternatywnie”:

„- tasa de exacción reguladora a la exportación applicable.....”;

„- taxa do direito nivelador à exportação aplicavel:”.

c) W art. 3 ust. 1 akapit pierwszy dodaje się, co następuje:

„para exportación conforme al artículo 26 párrafo 1 del Reglamento (CEE) no 1785/81;”

„para exportação nos termos do numero 1 do artigo 26 do Regulamento (CEE) no 1785/81;”.

d) W art. 3 ust. 1 akapit czwarty dodaje się, co następuje:

„para exportación sin restitución ni exacción reguladoran..... (cantidad para la cual este certificado ha sido emitido) kg; certificado válido en (Estado Miembro)”;

„para exportação sem restituição nem direito nivelador (quantidade para a qual este certificado foi emitido) kg; certificado va'lido em (Estado - Membro)”;

e) W art. 6 ust. 1 tiret pierwsze dodaje się, co następuje:

„- azúcar preferencial [Reglamento (CEE) no 2782/76]”;

„- açúcar preferencial [Regulamento (CEE) no 2782/76]”;

f) W art. 10 ust. 2 akapit pierwszy dodaje się, co następuje:

„EX/IM, artículo 25, directiva perfeccionamiento activo

– certificado va'lido en..... (Estado Miembro emisor)”;

„EX/IM, artigo 25º, directiva de aperfeiçoamento activo

– certificado va'lido em (Estado - Membro emissor)”.

Artykuł 4

W rozporządzeniu (EWG) nr 1443/82 wprowadza się następujące zmiany:

W art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„ 4. Dla francuskich departamentów Gwadelupy i Martyniki oraz dla Hiszpanii w odniesieniu do cukru trzcinowego, daty „15 kwietnia” i „1 czerwca” w ust. 2 i 3 zastępuje się datami, odpowiednio „15 sierpnia” i „1 września”.

Artykuł 5

W rozporządzeniu (EWG) nr 787/83 wprowadza się następujące zmiany:

a) W art. 9 pkt 1 ostatnia część zdania otrzymuje brzmienie:

„.....; jednakże, dla francuskich departamentów Gwadelupy i Martyniki oraz dla Hiszpanii w odniesieniu do cukru trzcinowego datę tą zastępuje się datą „1 lipca”.”

b) W art. 12 pkt 2 ostatnia część zdania otrzymuje brzmienie:

„.....;jednakże, dla francuskich departamentów Gwadelupy i Martyniki oraz dla Hiszpanii w odniesieniu do cukru trzcinowego datę tą zastępuje się datą „1 lipca”.”

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1986 r. pod warunkiem wejścia w życie Aktu Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 grudnia 1985 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

Tabela korelacji
projektu ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych
z prawem Unii Europejskiej

Przepis projektu	Przepis Unii Europejskiej	Uwagi
Art. 1	-	Przepis wstępny
Art. 2	-	Definicja zapasów
Art. 3 - 5	Art. 4 ust. 2 i 4 rozporządzenia 1972/2003, Art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 60/2004	Stwierdzanie nadmiernych zapa-sów
Art. 6 - 7	Art. 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia 1972/2003,	Pobieranie opłat
Art. 8 - 9	Art. 6 ust. 2 i 4 rozporządzenia 60/2004	Eliminacja nadmiernych zapa-sów produktów cukrowych
Art. 10	-	Kontrola
Art. 11	-	Kary pieniężne
Art. 12	-	Egzekucja opłat i kar
Art. 13	Art. 4 ust. 4, art. 5 i art. 6 rozporządzenia 1972/2003, Art. 7 i art. 8 rozporządzenia 60/2004	Przekazywanie informacji Komi-sji Europejskiej
Art. 14	-	Przepis końcowy

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
NADMIERNYCH ZAPASACH PRODUKTÓW ROLNYCH

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 24 lutego 2004 r.

Obszar Negocjacyjny: „Rolnictwo”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej:
Rozdział 7

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru.
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz projektem podstawowego aktu wykonawczego.
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela korelacji).
4.	Opinia Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana w dniu 25 lutego 2004 r.
5.	Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej (teksty niezwyfikowane): 1. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. o środkach przejściowych stosowanych względem obrotu produktami rolnymi z powodu przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. UE L 29 z 11.11.2003 r., str. 3),2. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. WE L. Urz. UE L 9 z 15.1.2004 r., str. 8),3. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 230/2004 z dnia 10 lutego 2004 r. zmieniające Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1972/2003 w sprawie środków przejściowych stosowanych względem obrotu produktami rolnymi z powodu przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. WE L 39 z 11.2.2004 r., str. 13),4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 100/72 z dnia 14 stycznia 1972 r. ustanawiające szczegółowe zasady odnoszące się do denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt (Dz. Urz. L 12, 15.01.1972 r., str. 15 i n.), 4.1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2351/72 z dnia 8 listopada 1972 r.

	uzupełniające rozporządzenia (EWG) nr 100/72 i 1574/72 w odniesieniu do procesu denaturacji cukru, 4.2. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 260/96 z dnia 12 lutego 1996 r. zmieniające rozporządzenia w sektorze cukru, ustalające przed dniem 1 lutego 1995 r. niektóre kwoty, których wartość w ecu została dostosowana w konsekwencji zniesienia wskaźnika korygującego dla rolniczych kursów przeliczeniowych, 4.3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2847/72 z dnia 29 grudnia 1972 r. zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 100/72 i 1897/72 w następstwie przystąpienia do Wspólnoty nowych Państw Członkowskich, 4.4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3475/80 z dnia 30 grudnia 1980 r. zmieniające niektóre rozporządzenia w sektorach cukru i izoglukozy w wyniku przystąpienia Grecji, 4.5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3819/85 z dnia 30 grudnia 1985 r. dostosowujące niektóre rozporządzenia dotyczące cukru w wyniku przystąpienia Hiszpanii i Portugalii.